HLASY NÁRODA

VOICES OF THE NATION

MĚSÍČNÍK ČESKÉ MISIE V CHICAGU

No 11/2022 Cena $ 2.50 NOVEMBER 2022

Kostel všech svatých na Pražském hradě

V průběhu existence Pražského hradu byla v jeho areálu postupně postavena řada nejrůznějších kostelů a kaplí, zasvěcených různým svatým, z nichž mnohé však již zanikly. Tím prvním byl – dnes už neexistující – kostel Panny Marie, tím nejvýznamnějším stále zůstává katedrála sv. Víta, Václava a Vojtěcha.

Kostel Všech svatých na Pražském hradě přiléhá k východní stěně starého paláce a navazuje na Vladislavský sál, jeho gotický presbytář je výraznou částí panorámatu Hradčan. Kostel stojí na místě někdejší románské knížecí kaple z 12. století, která byla vysvěcena roku 1185 a přestavěna v letech 1263–1264.

Karel IV., ještě jako markrabě moravský, při této kapli založil roku 1339 novou kolegiátní kapitulu, jejíž zřízení připomíná i ve svém vlastním životopisu. Kronika Františka Pražského přináší údaj o povýšení královské kaple Všech svatých na kolegiátní kostel doplněný sdělením, že Karel *„daroval k poctě Boží a blahoslavené Panny Marie i Všech svatých mnoho svatých relikvií, zlatem, stříbrem a drahými kameny rozmanitě zdobených, a různá drahocenná roucha, mnoho kalichů a monstrancí i jiné kostelní zařízení a všechny potřeby, sloužící k užitku a ozdobě řečeného kostela."* Členové kapituly Všech svatých bývali pak obvykle profesoři vyučující na teologické fakultě Karlovy univerzity a obročí spojená s funkcemi kanovníků jim tak skýtala potřebnou obživu.

Nový gotický chrám Všech svatých byl byl postaven někdy mezi lety 1356 až 1383 podle plánů Petra Parléře, a to jako dvoupatrová jednolodní gotická stavba podle vzoru pařížské Sainte Chapelle. Podle kronikáře Václava Hájka byl kostel bohatě sochařsky vyzdoben, uvnitř vyložen polodrahokamy a v oknech byly barevné vitráže. V nápisu nad Parléřovou bustou v triforiu pražské katedrály je chór Všech svatých uveden ve výčtu jeho děl. Podle sepsání životů pražských biskupů kostel Všech svatých posvětil druhý pražský arcibiskup Jan Očko z Vlašimi († 1380). Před husitskými válkami byl dokončen jen závěr kostela a založena byla čtvercová loď.

Vstup na kruchtu kostela Všech svatých z Vladislavského sálu Pražského hradu

Pohled do kostela Všech svatých z kruchty na niž se vchází z Vladislavského sálu. V boční kapli uprostřed vlevo je náhrobek svatého Prokopa.

Kostel Všech svatých byl těžce poškozen při požáru Pražského hradu v roce 1541, kdy z něho zůstaly jen obvodové zdi. Zbytky původních okenních kružeb se zachovaly v podkroví kostela. V letech 1579 - 1580 byla provedena oprava kostela, při níž byla snížena klenba a chrám byl renesančně přestavěn a rozšířen směrem ke Královskému paláci, takže se s ním stavba spojila. Dílo se uskutečnilo na náklad Alžběty Isabely, dcery císaře Maxmiliána II., pozdější francouzské královny, která věnovala i nový oltářní obraz. Roku 1588 sem byly přeneseny ostatky svatého Prokopa ze Sázavského kláštera a roku 1598 vznikl přístup na kruchtu přímo z Vladislavského sálu. Od roku 1788 byl kostel Všech svatých soukromou kaplí Ústavu šlechtičen.

Kostel Všech svatých je v dnešní podobě jednolodní chrám, který se skládá z gotického chóru a renesanční lodi se dvěma bočními kaplemi. Náhrobek svatého Prokopa, který byl původně uprostřed lodi, byl přesunut ke stěně roku 1768. Vnitřní zařízení je barokní, z let 1732 a 1750. Kruchta pochází z roku 1732 a předpokládá se, že jejím autorem je významný barokní stavitel Kilián Ignác Dienzenhofer. Barokní varhany pocházejí z roku 1790 a byly sem přemístěny v roce 1969 z kostela Nejsvětější Trojice ve Skapcích na Tachovsku.

Kostel Všech svatých nyní náleží ke hradčanské farnosti a je spravovaný Kolegiátní kapitulou Všech svatých na Hradě pražském. Bohoslužby zde jsou vždy v neděli odpoledne.

Podle wikipedie a dalších pramenů

Foto na titulní straně:
Panoráma Pražského hradu - Kostel Všech svatých vpravo od Královského paláces velkými okny Vladislavského sálu, v pozadí katedrála sv. Víta

Všech svatých - 1. listopadu

**Všichni Boží vyvolení, plesejte,
že jste v nebi oslavení, zpívejte
milému Ježíši,
dobrému Ježíši,
sladkému Ježíši.**

**Máte proč z té duše chválu hlásati,
máte zač i vroucí díky vzdávati
milému Ježíši,
dobrému Ježíši,
sladkému Ježíši.**

**Že jste šťastně pokušení zdolali,
bylo tím, že v nesnázi jste volali
k milému Ježíši,
dobrému Ježíši,
sladkému Ježíši.**

**Že jste Boží vůli vzorně plnili,
bylo tím, že za pomoc jste prosili
milého Ježíše,
dobrého Ježíše,
sladkého Ježíše.**

**Že jste vyšli z toho světa bez viny,
za to vroucně děkovat jste povinni
milému Ježíši,
dobrému Ježíši,
sladkému Ježíši.**

**Že teď v ráji přebýváte v radosti,
i to všechno máte z pouhé milosti
milého Ježíše,
dobrého Ježíše,
sladkého Ježíše.**

**I my hříšní podle vašich příkladů
na svých cestách jdeme prosit o radu
milého Ježíše,
dobrého Ježíše,
sladkého Ježíše.**

**Vy pak za nás račte Boha žádati,
abychom též byli jednou přijati
k milému Ježíši,
dobrému Ježíši,
sladkému Ježíši.**

Adam Michna z Otradovic 1661
Kancionál č. 840

Svatá Maria, Matko Boží, *oroduj za nás*
Svatý Josefe,
Svatý Jane Křtiteli,
Svatý Petře a Pavle, *orodujte za nás*
Svatý Cyrile a Metoději,
Svatý Václave a Ludmilo,
Svatý Vojtěchu a Prokope,
Svatý Norberte a blahoslavený Hroznato,
Svatý Jane Nepomucký a Jane Sarkandře,
Svatý Jane Neumanne a Klemente Dvořáku,
Svatá Aněžko, Hedviko a Zdislavo
Všichni svatí andělé a archandělé, *orodujte za nás*
Všechny sbory nebeských duchů,
Všichni spravedliví Starého zákona,
Všichni svatí patriarchové a proroci,
Všichni svatí apoštolové a evangelisté,
Všichni svatí učedníci Páně,
Všechny svaté nevinné děti,
Všichni svatí mučedníci,
Všichni svatí papežové a biskupové,
Všichni svatí vyznavači a učitelé církve,
Všichni svatí kněží a jáhnové,
Všichni svatí mniši a poustevníci,
Všichni svatí řeholníci a řeholnice,
Všichni svatí chlapci a dívky,
Všichni svatí panici a panny,
Všichni svatí mužové a vdovci,
Všechny svaté ženy a vdovy,
Všichni svatí a světice Boží,

Modleme se.

Všemohoucí, věčný Bože, tvoji svatí jsou pro nás příkladem a pomáhají nám na cestě k tobě; při slavnosti Všech svatých si je společně připomínáme a ve společenství s nimi tě prosíme: vyslyš nás a pro jejich zásluhy nám dávej všechno, co potřebujeme k jejich následování. Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána. Amen.

LITURGICKÁ ČTENÍ

33.neděle v mezidobí - 13.listopadu 2022

1.ČTENÍ - Mal 3, 19-20a
Čtení z knihy proroka Malachiáše.

Hle, přijde den, který plane jako pec, slámou se stanou všichni zpupní, všichni, kdo se dopouštějí bezbožnosti; den, který přijde, je spálí - praví Hospodin zástupů - že po nich nezůstane kořen ani větev. Ale vám, kdo ctíte mé jméno, vzejde slunce spravedlnosti, které má záchranu na svých křídlech.

2.ČTENÍ - 2 Sol 3, 7-12
Čtení z druhého listu svatého apoštola Pavla Soluňanům.

Bratři! Víte, jak nás máte napodobovat. Když jsme byli u vás, nezaháleli jsme, ani jsme chleba nejedli od nikoho zadarmo. Naopak: ve dne v noci jsme se lopotili, abychom nikomu z vás nebyli na obtíž. Ne že bychom na to neměli právo, ale dáváme vám sami sebe za vzor, který byste mohli napodobovat. Ano, už tehdy, když jsme byli u vás, přikázali jsme vám: „Kdo nechce pracovat, ať nejí." A teď slyšíme, že někteří z vás žijí zahálčivě a vůbec nepracují, ale jsou velmi zaměstnáni věcmi, do kterých jim nic není. Takovým lidem důrazně přikazujeme mocí, kterou máme od Pána Ježíše Krista, aby v klidu pracovali a jedli chléb, na který si sami vydělají.

EVANGELIUM - Lk 21, 5-19
Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Když někteří mluvili o chrámu, jakými krásnými kameny a pamětními dary je ozdoben, řekl Ježíš: „Přijdou dny, kdy z toho, co vidíte, nezůstane kámen na kameni, všechno bude rozbořeno." Zeptali se ho: „Mistře, kdypak se to stane? A jaké bude znamení, že to už nastává?" Odpověděl: „Dejte si pozor, abyste se nenechali svést! Mnozí lidé totiž přijdou pod mým jménem a budou říkat: 'Já jsem to!' a 'Ten čas je tady!' Nechoďte za nimi! Až pak uslyšíte o válkách a vzpourách, neděste se, neboť to se musí stát napřed, ale nebude hned konec." Potom jim řekl: „Povstane národ proti národu a království proti království, budou velká zemětřesení, na různých místech hlad a mor, hrozné úkazy a velká znamení na nebi. Ale před tím vším vztáhnou na vás ruce, budou vás pronásledovat, vydávat synagógám na soud a do vězení, budou vás předvádět před krále a vladaře pro mé jméno. To vám dá příležitost k svědectví. Vezměte si tedy k srdci toto: Nepřipravujte se předem, jak se hájit. Vždyť já vám dám výmluvnost i moudrost, které nedovedou odolat ani odporovat žádní vaší protivníci. Budete zrazováni i od vlastních rodičů a sourozenců, příbuzných a přátel, a některé z vás usmrtí. Budete pro mé jméno ode všech nenáviděni. Ale ani vlas z hlavy se vám neztratí. Vytrvalostí zachráníte svou duši."

Slavnost Ježíše Krista Krále 20.listopadu 2022

1.ČTENÍ - 2 Sam 5, 1-3
Čtení z druhé knihy Samuelovy. 2 Sam 5, 1-3

Všechny izraelské kmeny přišly k Davidovi do Hebronu a řekly: „Hle, jsme tvá kost a tvoje maso. Již dávno, když byl Saul králem nad námi, řídil jsi všechny záležitosti Izraele a Hospodin ti řekl: Ty budeš pást můj izraelský lid, ty budeš vládcem nad Izraelem." Přišli tedy všichni přední mužové izraelští ke králi do Hebronu a král David s nimi v Hebronu uzavřel smlouvu před Hospodinem, oni pak pomazali Davida za krále nad Izraelem.

2.ČTENÍ - Kol 1, 12-20
Čtení z listu svatého apoštola Pavla Kolosanům.

Bratři! Děkujeme Bohu Otci, že vám dal účast na životě věřících ve světle. On nás totiž vytrhl z moci temnosti a převedl do království svého milovaného Syna. V něm máme vykoupení a odpuštění hříchů. On je věrný obraz neviditelného Boha, prvorozený z celého tvorstva. V něm bylo stvořeno všechno na nebi i na zemi, svět viditelný i neviditelný: ať už jsou to andělé při trůnu, ať jsou to panstva, ať jsou to knížata, ať jsou to mocnosti - všecko je stvořeno skrze něho a pro něho. Kristus je dříve než všechno ostatní a všechno trvá v něm. A on je hlava těla, to je církve: on je počátek, prvorozený mezi vzkříšenými z mrtvých. Tak má ve všem prvenství. Bůh totiž rozhodl, aby v něm sídlila plnost dokonalosti, a že skrze něho usmíří se sebou všecko tvorstvo jak na nebi, tak na zemi tím, že jeho krví, prolitou na kříži, zjedná pokoj.

EVANGELIUM - Lk 23, 35-43
Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Když Ježíše ukřižovali, členové velerady se mu vysmívali: „Jiným pomohl, ať pomůže sám sobě, je-li Mesiáš, Boží Vyvolený." Posmívali se mu i vojáci, přistupovali, podávali mu ocet a říkali: „Když jsi židovský král, zachraň sám sebe!" Nad ním byl totiž nápis: To je židovský král. Jeden z těch zločinců, kteří viseli na kříži, se mu rouhal: „Copak ty nejsi Mesiáš? Zachraň sebe i nás!" Druhý ho však okřikl: „Ani ty se nebojíš Boha? Vždyť jsi odsouzen k stejnému trestu! My ovšem spravedlivě: dostáváme přece jen, jak si zasloužíme za to, co jsme spáchali, ale on neudělal nic zlého." A dodal: „Ježíši, pamatuj na mě, až přijdeš do svého království." Odpověděl mu: „Amen, pravím ti: Dnes budeš se mnou v ráji."

1.neděle adventní - 27.listopadu 2022

1.ČTENÍ - Iz 2, 1-5
Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Obsah vidění Izaiáše, syna Amosova, o Judovi a Jeruzalému. Stane se v posledních dnech: Pevně bude stát hora s Hospodinovým domem na vrcholu hor, vyvýšena nad pahorky. Budou k ní proudit všechny národy, budou k ní putovat četné kmeny a řeknou: „Vzhůru, vystupme na Hospodinovu horu, do domu Jakubova Boha! Ať nás naučí svým cestám, choďme po jeho stezkách!" Ze Sionu vyjde nauka, z Jeruzaléma Hospodinovo slovo. Soudit bude národy, rozsuzovat četné kmeny, že zkují své meče v radlice a svá kopí ve vinařské nože. Nezdvihne již meč národ proti národu, válce se již nebudou učit. Jakubův dome, vzhůru, choďme v Hospodinově světle!

2.ČTENÍ - Řím 13, 11-14
Čtení z listu svatého apoštola Pavla Římanům.

Bratři! Víte, jaký je nyní čas: že vám už nastala hodina, kdy je třeba se probrat ze spánku. Neboť nyní je nám spása blíže než tehdy, když jsme uvěřili. Noc pokročila, den se přiblížil. Odložme tedy skutky temnoty a oblečme se do výzbroje světla. Veďme počestný život jako ve dne; ne v hodováních a pitkách, ne v necudnostech a prostopášnostech, ne ve sváru a závisti. Ale oblečte se v Pána Ježíše Krista a nepečujte o tělo tak, že by to vyvolávalo žádosti.

EVANGELIUM - Mt 24, 37-44
Slova svatého evangelia podle Matouše.

Ježiš řekl svým učedníkům: „Když přijde Syn člověka, bude to právě tak jako v době Noemově: Jako totiž v době před potopou lidé jedli a pili, ženili se a vdávali až do dne, kdy Noe vstoupil do archy, a nic netušili, až přišla potopa a všechny zachvátila, právě tak to bude, když přijde Syn člověka. Tehdy budou dva na poli: jeden z nich bude vzat, druhý ponechán; dvě ženy budou mlít na obilném mlýnku: jedna bude vzata, druhá ponechána. Bděte tedy, protože nevíte, který den váš Pán přijde. Uvažte tohle: Kdyby hospodář věděl, v kterou noční dobu přijde zloděj, jistě by byl vzhůru a nedovolil by mu prokopat se do domu. Proto i vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se nenadějete."

2.neděle adventní - 4.prosince 2022

1.ČTENÍ - Iz 11, 1-10
Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Vyrazí ratolest z pahýlu Jesse, výhonek vypučí z jeho kořenů, spočine na něm duch Hospodinův: duch moudrosti a rozumu, duch rady a síly, duch poznání a zbožnosti, naplní ho duch bázně před Hospodinem. Nebude soudit podle zdání, nebude rozhodovat podle doslechu, ale podle spravedlnosti bude soudit chudé a podle práva se bude rozhodovat pro ubohé v zemi. Zabije násilníka holí svých úst, usmrtí bezbožného dechem svých rtů. Spravedlnost bude rouchem jeho beder a věrnost bude pásem jeho boků. Vlk bude přebývat s beránkem, pardál si lehne vedle kozlátka, tele a lvice budou žrát pospolu a malé dítě je bude vodit. Kráva pást se bude s medvědicí, jejich mláďata spolu ulehnou, lev jako býk bude řezanku žvýkat. Kojenec si bude hrát nad dírou zmije a nemluvně sáhne rukou do skrýše jedovatého hada. Nikdo nebude škodit ani pustošit na celé mé svaté hoře, protože země se naplní poznáním Hospodina, jako vody pokrývají moře. Tehdy se objeví kořen Jesse jako znamení národům; pohané ho budou hledat a jeho sídlo bude slavné.

2.ČTENÍ - Řím 15, 4-9
Čtení z listu svatého apoštola Pavla Římanům.

Bratři! Všechno, co kdysi bylo napsáno, bylo napsáno k našemu poučení, abychom z Písma čerpali vytrvalost a povzbuzení, a tak měli naději. Bůh, zdroj vytrvalosti a povzbuzení, kéž vám dá, abyste žili v souladu podle vůle Krista Ježíše. Tak budete moci svorně a jedněmi ústy oslavovat Boha, Otce našeho Pána Ježíše Krista. Přijímejte proto jeden druhého do svého společenství jak i Kristus přijal vás - k oslavě Boží. Tím chci totiž říci: Kristus se stal služebníkem židů, aby se prokázalo, že Bůh je věrný, aby tím byla stvrzena zaslíbení daná praotcům; ale také proto, aby pohané oslavovali Boha, že jim prokázal milosrdenství, jak je psáno: 'Proto tě budu velebit mezi pohany, tvému jménu budu zpívat chválu.'

EVANGELIUM - Mt 3, 1-12
Slova svatého evangelia podle Matouše.

V té době vystoupil Jan Křtitel a kázal v judské poušti: „Obraťte se, neboť se přiblížilo nebeské království." Jan byl totiž ten, o němž řekl prorok Izaiáš: 'Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Pánu, vyrovnejte mu stezky!' Jan měl na sobě oděv z velbloudí srsti a kolem boků kožený pás, živil se kobylkami a medem divokých včel. Tehdy vycházel k němu Jeruzalém, celé Judsko a celý kraj kolem Jordánu, dávali se od něho křtít v řece Jordánu a přitom vyznávali své hříchy. Když však viděl, že k jeho křtu přichází mnoho farizeů a saduceů, řekl jim: „Zmijí plemeno, kdo vám ukázal jak uniknout trestu, který už hrozí? Přinášejte tedy ovoce hodné obrácení. Nemyslete si, že můžete říkat: 'Naším otcem je Abrahám!', neboť vám říkám: Bůh může oživit tyhle kameny a Abrahámovi z nich udělat děti. Sekera už je přiložena stromům ke kořenu; každý strom, který nenese dobré ovoce, bude poražen a hozen do ohně. Já vás křtím vodou, abyste se obrátili. Ale ten, který má přijít po mně, je mocnější než já; jemu nejsem hoden ani opánky přinést. On vás bude křtít Duchem svatým a ohněm. V ruce má lopatu a pročistí obilí na svém mlatě. Pšenici uloží na sýpce, plevy však bude pálit ohněm neuhasitelným."

3.neděle adventní - 11.prosince 2022

1.ČTENÍ - Iz 35, 1-6a. 10
Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Zaraduje se vyprahlá step, zajásá a vykvete poušť. Jak narcis bujně vykvete, zajásá, zaplesá, zavýská. Bude obdařena nádherou Libanonu, krásou Karmelu a Šaronu. Můj národ uvidí slávu Hospodina, vznešenost našeho Boha. Posilněte skleslé ruce, ochablá kolena upevněte! Malomyslným řekněte: „Vzmužte se, nebojte se! Hle, Bůh váš přináší odvetu, odplatu božskou! On sám přijde a spasí vás!" Tehdy se otevřou oči slepých, odemknou se uši hluchých. Tu poskočí chromý jak jelen a zaplesá jazyk němého. Vrátí se ti, které vykoupil Hospodin, s jásotem přijdou na Sión, věčné veselí bude jim věnčit hlavy, dojdou radosti a veselí, prchne starost a vzdychání.

2.ČTENÍ - Jak 5, 7-10
Čtení z listu svatého apoštola Jakuba.

Bratři, vydržte všechno trpělivě až do té doby, kdy přijde Pán. Podívejte se na rolníka, jak čeká na drahocennou úrodu! Čeká na ni trpělivě, až přijde podzimní a jarní déšť. Vydržte i vy trpělivě a posilněte své srdce, neboť příchod Páně je blízko. Nestýskejte si, bratři, jeden na druhého, abyste nebyli souzeni. Hle, soudce už stojí přede dveřmi! Vezměte si, bratři, za vzor v utrpení a trpělivosti proroky, kteří mluvili jménem Páně.

EVANGELIUM - Mt 11, 2-11
Slova svatého evangelia podle Matouše.

Jan Křtitel slyšel ve vězení o Kristových činech. Poslal tedy k němu své učedníky s dotazem: „Ty jsi ten, který má přijít, anebo máme čekat jiného?" Ježiš jim odpověděl: „Jděte a oznamte Janovi, co slyšíte a vidíte: slepí vidí, chromí chodí, malomocní jsou očišťováni, hluší slyší, mrtví vstávají, chudým se hlásá radostná zvěst. A blahoslavený, kdo se nepohorší nade mnou." Když odcházeli, začal Ježíš mluvit k zástupům o Janovi: „Co jste vyšli na poušť vidět? Snad rákos, zmítaný větrem? Nebo co jste vyšli vidět? Člověka oblečeného do jemných šatů? Ti, kdo nosí jemné šaty, jsou přece v královských palácích. Proč jste tedy vyšli? Vidět proroka? Ano, říkám vám, víc než proroka. To je ten, o němž je psáno: 'Já posílám svého posla před tvou tváří, aby připravil cestu před tebou'. Amen, pravím vám: Mezi těmi, kdo se narodili ze ženy, nepovstal nikdo větší než Jan Křtitel. Ale i ten nejmenší v nebeském království je větší než on."

ČESKÉ MŠE SVATÉ
V České katolické misii sv. Cyrila a Metoděje
9415 Rochester Ave., Brookfield, IL 60513
Sobota 6,30 pm s nedělní platností - Neděle 10,30 am
Pondělí a čtvrtek 6,00 pm, středa 10,00 am
SLOVENSKÉ SV. OMŠE
Nedeľa 9.00 am, útorok a piatok 7.00 pm

ZPRÁVY Z VLASTI

Zprávy od 1. do 30. října 2022

Politické události

Skoro polovina Čechů nemá favorita na prezidenta. Nejvíc šancí má teď Pavel, ukazuje průzkum

Necelé tři měsíce před volbou prezidenta nemá mezi už ohlášenými nebo zatím jen zvažovanými kandidáty 44% voličů svého favorita. Z průzkumu agentury STEM/MARK z přelomu září a října vyplývá, že tento podíl se průběžně snižuje. Na otázku, koho by volili, lidé nejčastěji zmiňují Petra Pavla, za ním následují Andrej Babiš, Danuše Nerudová, Pavel Fischer a Josef Středula. Aktuálně nejlepší pozici v hypotetických duelech ve druhém kole má podle průzkumu Pavel následovaný Nerudovou.

Hnutí ANO svého nominanta zatím neoznámilo, jeho případní prezidentští kandidáti Babiš či Alena Schillerová by za současné situace prohráli všechny případné souboje v druhém kole, upozornili autoři průzkumu. Jen duel Babiše a Středuly by podle nich mohl být poměrně vyrovnaný, není ale na druhou stranu v tuto chvíli moc pravděpodobný.

„To, že necelé tři měsíce před volbou si ještě téměř polovina voličů nevybrala, může být určitou informací o kvalitě stávajících kandidátů," poznamenal ředitel STEM/MARK Jan Tuček. Svého favorita na příští hlavu státu častěji nemají ženy, lidé ve věku mezi 45 a 60 lety, voliči SPD a ti, kterým se za posledních přibližně čtvrt roku zhoršila životní úroveň.

V poměrně obtížné až schizofrenní situaci se mohou podle autorů průzkumu nacházet voliči hnutí ANO, kteří na kandidáta hnutí ještě čekají. Nejsilnější opoziční uskupení by se k prezidentské volbě mělo vyjádřit pravděpodobně 27. října, ale agentura již řadu jeho relevantních kandidátů otestovala. Nejlepší pozici má stále Babiš, stále větší podíl jeho potenciálních voličů ale nevěří, že bude nakonec kandidovat.

Velmi obtížně se odhaduje, kdo by měl nejvíc šancí z jeho případných náhradníků, zmínili analytici. Schillerová má sice po expremiérovi největší podíl voličů ANO, ale podle STEM/MARK současně vysokou nevolitelnost v celé voličské populaci. Ještě nižší šance u voličů mají Karel Havlíček a Radek Vondráček.

Do testování zatím nezasáhl diplomat a bývalý ministr Martin Stropnický, o němž se také mluví jako o možném kandidátovi ANO. Podle čísel z letošního března nijak silnou pozici nezaznamenal, poznamenal Tuček.

Na spontánní otázku, kdo by měl být příštím prezidentem, respondenti nejčastěji zmiňují Pavla, za ním následují Babiš, Nerudová, Fischer a Středula. K dosavadním preferencím je nicméně třeba přistupovat s rezervou. „Mluvíme stále spíše o potenciálních uchazečích a relevantní potvrzené kandidáty budeme mít až v listopadu. Posléze bude možné přistoupit k ostrému měření preferencí prezidentských kandidátů," upozornil Jan Burianec ze STEM/MARK.

Kdo se chce stát prezidentem, měl by mít podle něj v průzkumech u dotázaných voličů alespoň nadpoloviční znalost a třetinovou přijatelnost. „Kampaň se již rozjela na plné obrátky a ti, co nebudou vidět a slyšet, těžko mohou pomýšlet na postup do druhého kola," soudí Burianec.

Nejlepší pozici v hypotetických duelech druhého kola má nyní Pavel následovaný Nerudovou. Babiš ani Schillerová by v případném druhém kole podle aktuálního průzkumu neuspěli. „Obě dvě předchozí přímé volby prezidenta nám ukázaly, že zatímco první kolo je spíše volba pro někoho, druhé pak často proti někomu," připomněli analytici. Pokud by Babiš nekandidoval, přiklonilo by se nejvíce jeho voličů logicky k jinému kandidátovi ANO. Získat by je mohl ale také Pavel či Středula.

Výzkumu STEM/MARK se na konci září a začátku října zúčastnilo 1003 lidí od 18 let. Zaměřil se na ty, kteří nevylučují účast v lednové volbě prezidenta.

Všechny hlasy jsou sečteny. Senátory se stali Hamplová, Töpfer, Pirk i Czernin

Druhé kolo senátních voleb skončilo. Výsledky jsou jasné už ve všech obvodech. Předseda Senátu Miloš Vystrčil (ODS) obhájil svojí pozici senátora za Jihlavu. Proti němu stála Jana Nagyová (ANO), která je obžalovaná v kauze Čapí hnízdo. Senátorské křeslo mají jasné také Jana Zwyrtek Hamplová (nezávislí) z Kroměříže, Tomáš Töpfer (BEZPP) z okrsku Brno-město, Jan Pirk (BEZPP) za Prahu 10 a Tomáš Czernin (TOP 09) v Jičíně.

Jeden z nejsledovanějších senátních duelů ve druhém kole voleb se odehrál v Jihlavě. Proti sobě stáli obhajující předseda Senátu Miloš Vystrčil (ODS) a Jana Nagyová (ANO), která je obžalovaná v kauze Čapí hnízdo.

Vystrčil svůj post obhájil s náskokem přes 20 procent hlasů, získal celých 60 procent. Obvod Jihlava měl nejvyšší volební účast, dosáhla téměř 39 procent.

V Kroměříži zvítězila Jana Zwyrtek Hamplová (nezávislí), porazila Lucii Pluhařovou (ANO) o 233 hlasů. Volební účast se pohybovala okolo 19 procent.

Tomáš Töpfer (BEZPP) bude senátorem za Brno-město. V druhém kole senátních voleb zvítězil s více než 52 procenty, jeho protikandidát Bořek Semrád (BEZPP) získal 47 procent.

Volební účast obvodu Jičín přesáhla 23 procent. S necelými 54 procenty tam zvítězil Tomáš Czernin (TOP 09). Do Senátu naopak nepůjde Jaromír Dědeček (ANO), který získal 46 procent.

Senátorem za Prahu 10 bude Jan Pirk (BEZPP), hlasovalo pro něj přes 60 procent zúčastněných voličů. Proti němu stála Renata Chmelová (BEZPP), která získala 39 a půl procenta. Volební účast byla bez jedné setiny 20 procent.

V Mostě se volební účast pohybovala kolem 13 procent. Do Senátu půjde Jan Paparega (ProMOST), získal necelých 59 procent, jeho oponentka Alena Dernerová přes 41 procent.

V Ústí nad Labem zvítězil Martin Krsek (BEZPP) s 67 procenty nad Petrem Nedvědickým (ANO), který získal 32 procent. Volební účast obvodu nepřesáhla 19 procent.

Účast nepřekročila 19 procent ani na Praze 11. Senátní křeslo tam získala Hana Kordová Marvanová (BEZPP) s necelými 68 procenty. Její protikandidát Ladislav Kos (HPP 11) dostal něco málo přes 32 procent.

V Karlových Varech zvítězila Věra Procházková (ANO) s téměř 68 procenty, porazila tak Evu Chromcovou (BEZPP).

kterou volilo 32 procent voličů. Karlovy Vary měly v druhém kole senátních voleb nejnižší volební účast ze všech obvodů, dosáhla pouhých 10,5 procenta.

V prvním kole minulý týden už uspěli tři kandidáti do Senátu – Petr Fiala (KDU-ČSL) na Orlickoústecku, Ladislav Václavec (ANO) na Bruntálsku a Jiří Růžička (za TOP 09) v Praze 6.

Ekonomika

Důvěra v ekonomiku klesla i v říjnu, obavy mají hlavně spotřebitelé

Důvěra v českou ekonomiku klesla v říjnu na 89,8 bodu, uvedl Český statistický úřad. V září byla o tři desetiny výše, tedy ještě nad 90 body. Pod tuto hranici se takzvaný souhrnný indikátor důvěry dostal poprvé od loňského března. Klesá již pět měsíců v řadě, i když pokles důvěry výrazně zpomalil.

V říjnu se snížila důvěra v ekonomiku mezi podnikateli i spotřebiteli. Spotřebitelská důvěra tedy zůstala nejníže od začátku měření v roce 2003, respektive ještě prohloubila dosavadní minimální hodnotu. Je na 71,9 bodu, což je o 0,8 bodu níže než v září.

„Nejvyšší v historii jsou obavy domácností ze zhoršení jejich vlastní finanční situace. Velké obavy také panují z vývoje celkové hospodářské situace a ze zvyšování nezaměstnanosti. Naopak pozitivně lze vnímat klesající obavy z dalšího růstu cen," ozřejmila, co číslo znamená, Silvie Vyplašilová z oddělení konjunkturálních průzkumů ČSÚ.

Důvěra podnikatelů v říjnu klesla o 0,2 bodu na 93,4 bodu. Pomohlo tomu zvýšení důvěry podnikatelů v obchodě o 6,6 bodu a ve službách o *necelý bod* na 92,9 bodu. Celkově důvěru podnikatelského sektoru ale srazil postoj podnikatelů v průmyslu, kde se snížila o více než dva body na 91,4 bodu, a ve stavebnictví o více než bod na 110,2 bodu. Podnikatelé v průmyslu mají v ekonomiku nejnižší důvěru od loňského října, stavebníci od letošního ledna.

„Velká nejistota ohledně budoucího vývoje, nedostatek materiálu, zhoršující se poptávka a vysoké ceny. To jsou v posledních měsících čtyři základní faktory zásadně ovlivňující vývoj důvěry podnikatelů v průmyslu," uvedl vedoucí oddělení konjunkturálních průzkumů ČSÚ Jiří Obst.

V meziročním srovnání je důvěra v českou ekonomiku v letošním říjnu nižší ve všech kategoriích s výjimkou podnikatelů v průmyslu. U nich byla před rokem pod 88 body. Naopak nejvýraznější pokles – téměř 30 bodů – je ve srovnání s loňským říjnem ve spotřebitelské důvěře. Celkový indikátor důvěry se meziročně snížil o 6,2 bodu.

„Důvěra mezi podnikateli a domácnostmi se dále snižuje, což však není vzhledem k ekonomickým nejistotám příliš velké překvapení. U domácností se pak patrně ve slabší důvěře zohlednila další eskalace války na Ukrajině," uvedl analytik České bankovní asociace Jakub Seidler.

Očekávání firem ohledně růstu prodejních cen se opět zvýšily. To podle něj naznačuje, že inflační tlaky ještě budou přicházet a inflace zůstane vyšší proti očekávání i začátkem příštího roku. Úrokové sazby ČNB tak zůstanou na vyšší úrovni po delší dobu, dodal.

Nejen na základě průzkumů spotřebitelské a podnikatelské *důvěry lze čekat slabší výkon* české ekonomiky v letošním druhém pololetí, doplnil analytik Generali Investments Radomír Jáč. Česká ekonomika může vykázat mezikvartální pokles HDP ve třetím i čtvrtém čtvrtletí, což by podle něj znamenalo technickou recesi.

I když se obavy domácností z dalšího růstu cen zmírnily, lidé v poslední době šetří na zboží, které nutně nepotřebují, týká se to i některých potravin. Často je nakupují v akcích, snaží se také méně plýtvat.

Některé řetězce dokonce nabízejí i jídlo, které by se jinak muselo vyřadit z prodeje. „Odprodej je opravdu velký, a je na to také velmi dobrá zpětná vazba. My jsme si spočítali, že tímto způsobem ročně ušetříme 3800 tun ovoce a zeleniny," řekl k akčním balíčkům mluvčí řetězce Lidl Tomáš Myler.

Velký zájem je také o zboží, kterému se blíží datum spotřeby. Regály s takto zlevněnými potravinami nabízí čím dál víc supermarketů. „V posledních týdnech sledujeme zvýšení zájmu o tyto mimořádné slevové akce. Stává se nám velmi často, že zboží se vyprodá, takže do potravinových bank se potom toho zboží vozí méně," uvedla za společnost Tesco Lucie Loučková.

Jenže právě kvůli tomu, že Češi více šetří, mají potravinové banky menší nabídku. „Začalo to samozřejmě během pandemie covidu-19, nicméně ten trend stále pokračuje. Je to také válkou na Ukrajině a ekonomickou situací, která je dána tím, že je (vysoká) inflace, zdražují se potraviny i energie," sdělil manažer České federace potravinových bank Rostislav Ráček.

Češi se snaží levněji i vařit. Například organizace Zachraň jídlo na svých webových stránkách *zaznamenala vyšší* návštěvnost. „Dělala jsem si takový vlastní výpočet. Vyšlo mi, že průměrná domácnost, pokud by se vůbec nevyhazovalo jídlo, může ušetřit až osm tisíc korun ročně," řekla expertka na potravinový odpad z organizace Zachraň jídlo Anna Strejcová.

Tím, že lidé momentálně více šetří, však trpí například restaurace. Přispěly k tomu i rostoucí ceny na jídelních lístcích. Například za oběd lidé zaplatili v září v průměru 172 korun, což je o patnáct korun víc než v lednu. Právě obědy výrazně zdražují už od loňského podzimu.

Pivo v Česku dále zdražuje. Budvar od začátku listopadu plánuje navýšení cen o deset procent

Budějovický Budvar zdraží od 1. listopadu pivo na českém trhu v průměru o deset procent. Půllitr piva zdraží o korunu až dvě. Příčinami jsou rostoucí ceny energií i klíčových surovin jako chmel a slad. Meziročně podniku stoupnou náklady o několik set milionů korun. Od 1. listopadu zároveň zvýší mzdy, uvedl ředitel Budvaru Petr Dvořák.

Budvar zdraží pivo ve všech obalech, lahvové, sudové i v plechovkách. Energie vyjdou Budvar meziročně na více než trojnásobek. „Nárůst ceny elektřiny o tři sta procent, to jsou pro nás desítky milionů, to stejné u ceny plechovek, ceny lahví, kartonáže, obalového materiálu a energií," uvedl ředitel Budvaru Petr Dvořák.

„Od příštího roku se vedle energie a plynu zdražuje také všechno ostatní. Očekáváme zásadnější růst cen sladu, který je pro nás úplně nejpodstatnější položkou. Podle zpráv z chmelnic to vypadá na katastrofální úrodu, a byť máme dlouhodobé *tříleté kontrakty, tak očekávám, že nebudou naplněné*, protože chmel prostě

není. V této chvíli už nemáme jediný vstup, u kterého bych mohl říci, že nám zásadně nepodraží," dodal Dvořák.

Suroviny i obaly podle ředitele pivovaru zdražily o více než deset procent. Budvar letos už dříve zdražil exportované pivo, a to o pět až sedm procent. Zdražoval například v Německu, kde očekával pokles objemu. V zahraničí volí vyšší ceny podle toho, do kdy má platné smlouvy.

Nyní všem zákazníkům v cizině pivo opět zdraží. Budvar zvedá ceny i proto, že od 1. listopadu zvýší platy. Částku navýšení ale Dvořák neuvedl. Letos 1. dubna vzrostly v Budvaru mzdy plošně o dva tisíce korun, což bylo v průměru o osm procent.

Zdražují i jiné české pivovary. Plzeňský Prazdroj, největší český pivovar, zdražil od 1. října většinu produktů zhruba o osm procent, v průměru o 1,70 koruny na půllitru. Kvůli nárůstu cen energií bude zdražovat i náchodský pivovar Primátor. Od 1. září zdražily Pivovary Staropramen.

Tržby z prodeje výrobků a služeb stouply Budvaru loni o 10,8 procenta na rekordních 3,11 miliardy korun. Zisk po zdanění stoupl o 10,5 procenta na 337,1 milionu korun. Vyplývá to z výroční zprávy ve Sbírce listin.

Loni uvařil Budvar rekordních 1,8 milionu hektolitrů, meziročně o 4,6 procenta víc. Tržby za pivo loni poprvé překonaly tři miliardy korun, přesně činily 3,02 miliardy. Loni vyvezl Budvar přes 1,3 milionu hektolitrů piva, export stoupl meziročně o 11,3 procenta.

Kurzovní lístek

25. 10. 2022 (středa)

EUR, 1 24,470
Kanada, 1 18,078
USA, 1 24,817

Kultura

Zemřela legenda československé televizní zábavy, scenárista Gustav Oplustil.

Po krátké nemoci v pátek 21. října po poledni zemřel televizní a rozhlasový scenárista a dramatik Gustav Oplustil. Bylo mu 96 let. Oplustil byl legendou československé televizní zábavy, jedním z jejích zakladatelů, dlouholetým šéfdramaturgem redakce zábavy a scenáristou úspěšných komedií Zdeňka Podskalského. O jeho skonu informovala jeho dcera Ludmila Olbertová.

Oplustil byl nestorem tuzemské televizní zábavy. Připravoval například pořady V Praze bejvávalo blaze, Pražský písničkář, Po stopách smíchu, Kabaret U dobré pohody nebo silvestrovské programy. Spolupracoval jako dramaturg mimo jiné s režisérem Zdeňkem Podskalským. V roce 2002 byl uveden do televizní Dvorany slávy Týtý.

Rodák z Hranic na Moravě (nar. 2. srpna 1926) se ochotnicky zabýval divadlem. Působil v zájezdové skupině Divadla československé armády na Vinohradech, později dostal nabídku z televize, kde se vypracoval na šéfdramaturga v redakci zábavy. S Podskalským vytvořil televizní veselohry Blázinec v prvním poschodí, Námluvy komtesy Gladioly či Sedm žen Alfonse Karáska. Oplustil je podepsán i pod filmy Kam slunce nechodí či Velká sázka o malé pivo. Je autorem vzpomínkové knihy Za humorem cestou necestou.

Vytváří dary pro papeže a jako jediný na světě zhotovil Carské vejce. Rytec skla Arno Čančík

Legenda českého rytého skla Arno Čančík představuje svoje díla v Křišťálovém chrámu v Kunraticích u Cvikova na Českolipsku. Výstava Gravirtuos potrvá v tamním kostele do 13. listopadu.

K vidění jsou zhruba čtyři desítky prací výtvarníka, který je mistrem klasické i moderní rytiny a v květnu oslavil 80. narozeniny.

Jeho práce doplní skleněné plastiky Jiřího Pačinka, který na jaře 2020 proměnil kunratický kostel Povýšení svatého Kříže v unikátní galerii uměleckého skla.

„Arno Čančík byl svého času jako jediný rytec na světě pověřen tvorbou Carských vajec pro firmu Fabergé, i jedno z nich teď mohou návštěvníci v Křišťálovém chrámu vidět," řekl manažer sklárny David Sobotka.

Rytec, se kterým sklárna dlouhodobě spolupracuje, se loni podílel také na výrobě křišťálového relikviáře svaté Zdislavy, který zdejší skláři vyrobili pro papeže.

Unikátní schránku s ostatkem české světice a patronky Libereckého kraje předali biskupové Čech, Moravy a Slezska papeži loni v listopadu.

I toto unikátní dílo mohou teď lidé obdivovat v Křišťálovém chrámu. Schránka má podobu monstrance. Vyrobená je z čirého hutně tvarovaného skla, Pačinek s týmem na ní pracovali zhruba dva týdny.

Stejný čas pak díly strávily v dílně Čančíka, který relikviář vyzdobil jemnými rytinami. Žádné jiné zdobení nebo zlacení schránka nemá. „Vystavené dílo je číslo dvě, nikoli schránka, kterou dostal papež," řekl Sobotka.

Vedle sebe mohou návštěvníci v chrámu vidět také třeba Pačinkovy a Čančíkovy práce vytvořené k poctě českého krále Karla IV.

Projekt Křišťálový chrám uměleckého skláře Jiřího Pačinka vznikl v roce 2020 na základě partnerské dohody s obcí Kunratice u Cvikova a Římskokatolickou farností ve Cvikově.

Jako první byl do kostela instalován křišťálový lustr Trnová koruna, který Pačinek kostelu a farnosti věnoval, následoval lustr Barbory Jarošové, umístěný u varhan, vstupní halu ozdobil lustr Blanky Matragi.

Portál dostal novou lampu a na pískovcové sloupky skleněné plamínky. Interiér kostela pak zaplnily na tři stovky Pačinkových prací. Návštěvníci mohli proměněný prostor poprvé vidět v červnu 2020 při Noci kostelů.

Sport

Lukáš Krpálek už zase vítězí

Český judista po nevydařeném světovém šampionátu nyní vyhrál Grand Slam v Abú Dhabí. Na stupně vítězů vystoupil poprvé od zisku zlaté olympijské medaile loni v červenci v Tokiu.

Krpálek po třetí v kariéře vyhrál judistický Grand Slam. Na cestě za triumfem ve Spojených arabských emirátech zdolal Krpálek nejprve Itala Sylvaina Lorenza Agra, Slovince Eneje Mariniče a světovou jedničku Temura Rachimova z Tádžikistánu. Ve finále pak jedenatřicetiletý rodák z Jihlavy porazil i Nizozemce Jura Spijkerse.

V Taškentu zvládl porazit jen jednoho soupeře a skončil devátý, v Abu Dhabí porazil čtyři a to před časovým limitem v ne-waze, tedy v boji na zemi.

Lukáš Krpálek, který získal svůj třetí Grand Slam, ty dva předchozí ale vybojoval v roce 2013 ještě v kategorii do 100 kilogramů.

Podle zpráv z internetu připravila Dominika Brabcová

V lednu 2023 se uskuteční volba prezidenta České republiky

Volba prezidenta republiky byla vyhlášena Rozhodnutím předsedy Senátu Parlamentu České republiky, které bylo publikováno ve Sbírce zákonů dne 1. července 2022. Volba proběhne ve dnech 13. a 14. ledna 2023 a případné druhé kolo se bude konat ve dnech 27. a 28. ledna 2023.

Hlasovat v této volbě bude možné, podobně jako při minulých prezidentských či parlamentních volbách, i ve volební místnosti, která bude připravena na Generálním konzulátě České republiky v Chicagu na adrese 205 North Michigan Avenue, Suite 1680, Chicago, Illinois, 60601. Vzhledem k časovému posunu proběhne hlasování o den dříve, ve čtvrtek 12. ledna 2023 a v pátek 13. ledna 2023 od 2PM do 9PM. Volební místnost GK Chicago bude otevřena pro případné druhé kolo opět ve čtvrtek 26. ledna 2023 a v pátek 27 ledna 2023 od 2PM do 9PM. V sobotu se koná již jen sčítání hlasů.

Generální konzulát zve všechny voliče zapsané na zvláštním seznamu voličů k návštěvě volební místnosti ve výše uvedených datech. K hlasování je nutné se dostavit s platným českým cestovním pasem či občanským průkazem. Každý volič po kontrole totožnosti a českého občanství obdrží hlasovací lístky a bude moci pokračovat vlastní volbou.

Pokud žijete v konzulárním obvodu Generálního konzulátu, tedy ve státech Illinois, Indiana, Iowa, Kansas, Michigan, Minnesota, Missouri, Nebraska, North Dakota, South Dakota či Wisconsin, a hodláte při volbě prezidenta u nás hlasovat, ale dosud nejste zapsáni do zvláštního seznamu voličů, neponechávejte tento krok na poslední chvíli! Zapsat do zvláštního seznamu voličů GK Chicago se můžete již nyní, nejpozději však do 4. prosince 2022, kdy se zvláštní voličský seznam před volbou uzavře. Pokud máte zájem o zápis či pokud máte k volbě prezidenta jakékoliv dotazy, neváhejte kontaktovat Generální konzulát.

V současné době je na zvláštním voličském seznamu GK Chicago zapsáno 280 voličů. Při posledních volbách v roce 2021 bylo zde v Chicagu odevzdáno 129 platných hlasů, v prezidentské volbě v roce 2018 bylo v druhém kole dokonce hlasů odevzdáno 150.

Oficiální seznam kandidátů na prezidentský úřad bude znám během listopadu, po konečném datu pro podání kandidatur a po následné kontrole.

Ondřej Pometlo, konzul

CÍRKEV DOMA A VE SVĚTĚ

Papež svatořečil zakladatele skalabriniánů a salesiánského lékárníka

Papež František v neděli 9. října na Svatopetrském náměstí předsedal mši svaté, při které byl kanonizován biskup Giovanni Battista Scalabri a salesián Artemid Zatti. V homilii připomněl, jak tito svatí muži žili jako příklad inkluzivní církve, a povzbudil věřící, aby se znovu naučili pokorně děkovat za svůj život a Boží přítomnost v něm.

Papež František se ve své homilii zamýšlel nad Lukášovým evangeliem, které vypráví příběh deseti malomocných, kteří poté, co žádali Ježíše o milosrdenství, byli uzdraveni. Pouze jeden Samaritán si však své uzdravení uvědomil, vrátil se „a velikým hlasem velebil Boha." (Lk 17,15) Papež vyzval věřící, aby se zamysleli nad dvěma aspekty evangelia: společnou cestou a díkůvzdáním.

„Malomocenství," poznamenal papež František, „je nemoc, která izoluje nemocné od ostatních a nutí ty, kdo touto nemocí trpí, zůstávat spolu na okraji společenského, a dokonce i náboženského života.

Tento obraz solidarity uvnitř opuštěnosti bychom měli reflektovat i my: pokud dokážeme rozpoznat svou vlastní nemoc jako hříšníci, kteří potřebují velké milosrdenství Boha Otce, pak se můžeme znovu stát bratry a sestrami, vědomi si toho, že všichni jsme vnitřně zranitelní a potřebujeme uzdravení."

Společné putování je základním kamenem církve a můžeme se na něj ptát sami sebe: zda jsme ve svém vlastním životě v rodině, na pracovišti a tam, kde trávíme čas, skutečně schopni naslouchat a být otevření a inkluzivní vůči všem „ve službě evangeliu."

Ve své homilii papež vyzval, abychom „byli vždy inkluzivní" v církvi i ve společnosti, „která je stále poznamenána mnoha formami nerovnosti a marginalizace." Mimo to papež František uvedl, že vyloučení migrantů v dnešní církvi a společnosti je „skandální" a „zločinné."

V evangeliu se pouze jeden malomocný, když si uvědomil, že je uzdraven, vrátil zpět, aby chválil Boha a projevil vděčnost. Ostatní šli dál svou cestou.

Papež František řekl, že je to právě Samaritán, který se odváží vrátit k Ježíši, aby s ním navázal vztah a "vkročil na cestu díkůvzdání": "Je to Samaritán, který se odváží vrátit k Ježíši, aby s ním navázal vztah. Samaritán si uvědomil, že sám Ježíš je "důležitější než uzdravení, které dostal."

To může být pro nás velkým ponaučením, pokračoval papež, protože tak často podléháme „ošklivé duchovní nemoci," kdy všechno, včetně našeho vztahu s Bohem, považujeme za samozřejmost. Schopnost děkovat nám spíše umožňuje rozpoznat Boží přítomnost v našem životě a důležitost druhých, našich rodin. „Nezapomínejme tedy, prosím, na tato klíčová slova: děkuji!"

Papež František připomněl příklady dvou nových svatých a řekl, že každý z těchto dvou svatých mužů nám připomíná, „jak je důležité kráčet společně a umět děkovat." Oba zasvětili své životy církvi, která je inkluzivní a bez bariér, neboť svatý Scalabrini se velmi staral o migranty a svatý Zatti se velmi staral o nemocné a bral na sebe rány druhých.

Papež poznamenal, že dnes v Evropě působí jedna migrace „tolik bolesti," a to migrace Ukrajinců prchajících před válkou. Na závěr papež povzbudil, abychom prosili svaté, aby nám pomohli „jít společně, bez zdí rozdělení," abychom byli schopni „pěstovat onu ušlechtilost ducha," tedy vděčnost.

Giovanni Battista (Jan Křtitel) Scalabrini, biskup, který byl prohlášen za svatého, se v 19. století zasloužil o pastoraci italských emigrantů a za tímto účelem založil mužskou i ženskou kongregaci Misionářů a misionářek sv. Karla Boromejského, známějších jako skalabriniáni a skalabriniánky. Je proto znám jako „otec migrantů." Skalabrinští misionáři jsou dnes přítomni v 33 zemích.

Skalabrinští misionáři slouží ve farnostech, domovech pro migranty, školách, sirotčincích, nemocnicích, přístavech, diecézích a školských centrech po celém světě. V současné době působí ve třiatřiceti zemích více než tisíc řeholníků a laiků, kteří následují kroky Jana Křtitele Scalabriniho, považovaného za otce všech migrantů a uprchlíků, protože se angažoval ve prospěch mnoha Italů, kteří museli na konci 19. století emigrovat do USA a Jižní Ameriky.

„Scalabrini byl první, kdo se zamyslel nad významem cesty, na niž se církev vydala spolu s migranty," řekl mons. Pierpaolo Felicolo, nový generální ředitel nadace Migrantes, na tiskové konferenci, která se konala v Římě před Scalabriniho kanonizací. „Byl prorokem, předchůdcem a průkopníkem v posuzování migrace ve všech jejích aspektech. Jeho odkaz přináší ovoce dodnes: založil kongregaci Misionářů svatého Karla Boromejského – skalabriniánů (1887) pro duchovní a materiální pomoc migrantům a kongregaci Misionářek svatého Karla Boromejského - skalabriniánek (1895). V roce 1961 byl založen sekulární institut skalabrinských sekulárních misionářů, inspirovaný jeho charismatem. Misionáři působí po celém světě prostřednictvím 52 domovů pro migranty, 13 středisek „Stella Maris" (pro pracující na moři), 13 škol a sirotčinců a 4 nemocnic.

„Scalabriniho kanonizace," uvedl otec Leonir Chiarello, generální představený skalabriniánů, „je výzvou, abychom si připomněli spoluzodpovědnost, kterou máme při přijímání a ochraně migrantů a uprchlíků, a také zavazuje k tomu, abychom v jejich výchozích zemích podporovali právo na rozvoj a mír, a tak se vyhýbali nucené migraci." P. Chiarello vysvětlil, že misionáři se snaží podporovat migranty také rozvojovými programy v zemích, odkud se tito lidé mnohdy nuceně stěhují.

„Být migranty spolu s migranty," vysvětlila sestra Neusa de Fatima Mariano, představená skalabriniánek, „je povolání, pozvání, způsob života. Duch, který nás oživuje, rozpoznává a miluje Krista v migrantech. Své poslání pro migranty, s migranty a mezi migranty plníme také ve vzdělávací, pastorační, zdravotní, kulturní a sociální oblasti".

Podle Scalabriniho myšlenek je cílem každé činnosti „učinit vlastí člověka celý svět." Z inspirace a svědectví zasvěcených skalabriniánů se zrodila zkušenost mezinárodních center sekulární větve. Tam se migranti setkávají s místní mládeží cílových zemí. „Tato centra se stávají laboratoří nových vztahů, setkávání, při němž se objevují vzájemné hodnoty. Toto setkání se stává plodným, byť nikoli bez velikonočního tajemství, protože rozmanitost také zraňuje," vysvětlila Giulia Civitelli, skalabrinská sekulární misionářka.

Jana Křtitele Scalabriniho prohlásil papež František za svatého téměř 25 let po jeho blahořečení, ke kterému došlo díky uzdravení jednoho misionáře trpícího rakovinou. Postulátor otec Graziano Battistella objasnil, že kanonizace probíhá bez uznání druhého zázraku, ale po předložení více než šedesáti žádostí několika biskupů, které dokazují širokou úctu ke Scalabriniimu. „Těmi, kdo jsou zodpovědní za pastoraci migrantů, jsou biskupové," řekl postulátor, „proto věřím, že Svatý otec nám chce v tomto směru představit vzor: biskupa, který položil základy dnešní pastoraci migrantů."

Druhý vatikánský koncil otevřel katolickou církev světu

Druhý vatikánský koncil, který byl zahájen před 60 lety, 11. října 1962, se stal přelomovým okamžikem v moderních dějinách katolické církve. Podle odborníků znamenal nejvýraznější církevní reformu od konstantinovského obratu, kterým začal proces přerodu křesťanství ve státní náboženství, a reformace. Církev se na koncilu, který skončil v roce 1965, rozhodla otevřít modernímu světu a vnitřně se reformovat. A na toto úsilí navazuje nyní i současný papež František.

K nejzásadnějším rozhodnutím koncilu patřil dialog s vyznavači ortodoxního nebo protestantského pojetí křesťanství nebo dokonce s nekřesťanskými církvemi, především se Židy a muslimy. Církev se také rozhodla mimo jiné nahradit latinu národními jazyky při bohoslužbě a obrátila svou pozornost k nevěřícím. K dalším významným rozhodnutím patřilo schválení udělování jáhenského svěcení ženatým mužům, koncil podtrhl roli laiků a mezi nejvýraznější teologická vyjádření patří potvrzení svátosti biskupského svěcení.

Cesta ke změnám však byla nad očekávání dlouhá a dramatická, papež Jan XXIII. měl mnoho odpůrců. Oproti očekávání se tak koncil protáhl místo jednoho zasedacího jednání na čtyři a skončil až po třech letech a dvou měsících. Mezitím Jan XXIII. v červnu 1963 zemřel a v čele církve ho nahradil Pavel VI. Na koncilu se shromáždilo 2540 biskupů, což je podle dostupných pramenů nejvíce ze všech předchozích ekumenických koncilů. Během sněmu přijali koncilní otcové rozsáhlá reformní usnesení: 16 dokumentů, včetně čtyř tzv. konstitucí, z nichž některé v rozhodujících bodech dále rozvíjely učitelský úřad církve. Od té doby se v katolické církvi opakovaně vedou teologické i politické debaty, které pokračují dodnes.

Při jubilejní mši k 60. výročí koncilu papež František vyzval církev k jednotě: „Odolejte pokušení polarizace a vraťte se k duchu koncilu, který znovu objevil živý proud tradice, aniž by v tradici ustrnul. Ďábel chce zasít plevel rozdělení. Nepodléhejme jeho podvodům, nepodléhejme pokušení polarizace." Po koncilu si podle něj křesťané příliš často „vybírali strany v církvi" a tím „trhali srdce své matky." Místo toho, aby chtěli být služebníky všech, chtěli být „stoupenci svého vlastního uskupení." Církev by podle něj také měla překonat „nostalgii po minulosti, smutek nad ztrátou významu a lpění na moci."

Na slavnostní bohoslužbě byli přítomni také zástupci dalších křesťanských společenství, kterým papež František v homilii výslovně poděkoval. Bohoslužba v bazilice svatého Petra také oficiálně zahájila přípravy na Svatý rok 2025. Po závěrečném požehnání se účastníci se zapálenými svíčkami přesunuli z baziliky na Svatopetrské náměstí, stejně jako před 60 lety. Plánovaný závěr při svíčkách však zkomplikoval dlouhotrvající liják.

Sekretariát synody vydal poselství k výročí Druhého vatikánského koncilu, kde uvádí, že toto výročí je pro synodu a církev okamžikem „zvláštní milosti." V poselství ke 60. výročí označil za „ovoce" koncilu samotný synodální proces, který je „vskutku jedním z jeho nejdrahocennějších odkazů" (tím cituje papeže Františka). Poselství také připomíná, že cílem synody je „prodloužit v životě a poslání církve ducha Druhého vatikánského koncilu" a „podporovat v Božím lidu živé osvojování jeho učení."

Ačkoli se termín synodalita v koncilních dokumentech neobjevuje, tento koncept se nachází v celém koncilu, zatímco tři termíny „společenství, účast a poslání... jsou výsostně koncilní slova." Církev, kterou jsme povoláni snít a budovat, je společenstvím žen a mužů, které ve společenství spojuje jedna víra, náš společný křest a stejná eucharistie, podle obrazu Trojice."

Nakonec poselství zdůraznilo význam synodality pro církev do budoucna a připomnělo, že Benedikt XVI. i papež František označili synodalitu za „konstitutivní rozměr" církve a papež František řekl, že cesta synodality „je cestou, kterou Bůh očekává od církve 3. Tisíciletí."

Mše svatá za Evropu v Bruselu

V Bruselu při Mši za Evropu, která se uskutečnila 12. října 2022 v kostele Notre Dame des Victoires au Sablon se sešli u jednoho oltáře biskupští zástupci všech 27 členských zemí. Českou republiku při COMECE zastupuje královéhradecký biskup Mons. Jan Vokál, který je místopředsedou této církevní organizace.

Během mše svaté v homilii biskup Vokál mimo jiné řekl: „Dnešní evropská společnost se navenek jeví jako velmi pokroková, ale v jejím jádru dřímá veliká nejistota. Shoda se vytrácí i v porozumění těm nejzákladnějším principům. Důraz na rovnost mnohdy vede ke stírání rozdílů mezi hodnotami, na kterých je společnost postavena, a těmi, které útočí na její základy. Jako by boj za ochranu hodnot, které nám onu důstojnost a svobodu vydobyly, měl stejný význam jako boj za jejich zničení."

Biskup Jan Vokál dále řekl, že pokud má v této nejistotě zaznít hlas křesťanů, pak si nesmíme dávat úzkostlivý pozor na to, aby se vyznání naší víry, naše krédo, náhodou někoho nedotklo. „Naše krédo rozhodně není hodnotově neutrální! Naše krédo je láska Boží, od které se odvíjí každý zákon a každá hodnota. Láska, jejímž vzorem je totální sebeobětování samotného Boha za hříšníky. Láska, v níž se jedinec realizuje skrze službu bližním. Důstojnost v ní znamená pohlížet na druhého jako na toho, za koho se sám Bůh obětoval na kříži. Svoboda je v ní rovna odpovědnosti za to, jak naložím s darem svého života."

Počet katolíků na čtyřech kontinentech roste

Před Světovým dnem misií v neděli 23. října, zveřejnila agentura Fides statistiky, podle nichž počet pokřtěných v katolické církvi narůstá všude na světě s výjimkou Oceánie. Množství kněží a řeholníků na Západě klesá, zatímco v Africe a Asii roste.

Uvedená data se vztahují k 31. prosinci 2020. K tomuto dni byla o něco více než sedmina světové populace pokřtěná v katolické církvi, konkrétně počet katolíků dosahoval přibližně 1 miliardy 360 milionů, což je o zhruba 15 milionů více než o rok dříve. Narostla ovšem i samotná světová populace (o zhruba 90 milionů na 7 miliard 667 milionů).

Ve zprávě agentury Fides jsou dále aktualizované jednotlivé kategorie církevní struktury: na světě je 5 300 biskupů, přičemž se snížil podíl těch, kteří jsou zároveň členy nějakého řádu. Počet kněží obecně klesá - oproti loňsku se snížil o 4 000 na současných 410 000. V souladu s dlouhodobým trendem klesá zejména v Evropě, k níž se připojila Amerika a Oceánie, zatímco v Africe a Asii počet kněží roste. Zde stoupá také počet stálých jáhnů (celkově asi 48 600, +397), naopak se potvrzuje trend posledních let, kdy celosvětově klesá počet řeholníků a řeholnic, kterých je celkem 619 000 - a i v tomto případě je to Asie a Afrika, které zaznamenávají naopak vzestupný trend. Z hlediska povolání se počet seminaristů (diecézních i řádových) letos celosvětově snížil o 2 200 na přibližně 112 000, přičemž nárůst zaznamenala pouze Afrika.

Po celém světě církev provozuje asi 73 tisíc mateřských škol, které navštěvuje 7,5 milionu dětí. Dalších 34 milionů je zapsáno v téměř 100 tisících základních církevních škol prvního stupně a přes 19 milionů žáků navštěvuje přibližně 50 tisíc základních škol druhého stupně. Necelých 2,5 milionu je středoškoláků a přibližně 3,8 milionu vysokoškoláků.

Dále církev ve světě spravuje 5 322 nemocnic, 14 415 zdravotnických středisek, 534 leprosárií, 15 204 domovů pro seniory, chronicky nemocné a postižené, 9 230 sirotčinců, 10 441 mateřských škol, 10 362 manželských poraden, 3 137 vzdělávacích nebo sociálních reedukačních center a 34 291 dalších institucí.

Zpracováno podle: https://zpravy.cirkev.cz/

Pravoslavná církev v Českých zemích a na Slovensku zapsala sv. Eurosii-Orosii-Dobroslavu na seznam svých svatých

Dne 28. září 2022 slavnostně posvěcená ikona sv. Eurosie-Orosie-Dobroslavy. Nakreslila ji („napsala ji") paní Jana Baudišová

V den slavnosti svatého Václava, který je současně státním svátkem České republiky - 28. září 2022 byla v katedrálním chrámu sv. Václava pravoslavné církve na Gorazdově ulici v Brně pravoslavnou církví v Českých zemích a na Slovensku slavnostně vyhlášena svatost mučednice a panny, velkomoravské a aragonské princezny, ve světě známé jako Eurosia, též Orosia, česky Dobroslava. V měsíčníku „Hlasy národa" jsme o této mladičké, v čase smrti teprve šestnácti leté princezně, psali v čísle 10/2020.

Jedna jediná církev Kristova princeznu Eurosii-Orosii-Dobroslavu za svatou prohlásila už brzy po její mučednické smrti roku 880. Přesto její jméno ani životopis u nás nejsou širší veřejnosti známy. Pravděpodobně to souvisí se skutečností, že žila a zemřela v časech existence mocné slovanské říše zvané Velká Morava. Snad proto, že byla vychována jako adoptivní dcera knížete Bořivoje a sv. Ludmily a byla pokřtěna velkomoravským arcibiskupem sv. Metodějem. Po zániku Velkomoravské říše (pravděpodobně roku 905 nebo 906) byl na události, které se odehrály před touto geopolitickou katastrofou, vyhlášen stav „věčného mlčení". Všem vládcům následnických zemí, které někdejší Velkou Moravu vojensky obsadili a ovládli, stav „věčného mlčení" vyhovoval.

Nahlédnete-li do současných učebnic dějepisu pro děti základních škol, do učebnic schválených Ministerstvem školství České republiky zjistíte, že stav „věčného mlčení" o historii země zvané Morava trvá dodnes. Dokonce i předpověď počasí pro zemi Moravu je v České televizi uváděna slovy: „Na východě republiky…"

Dne 28. září 2022, přesně v 9:00 hodin, přijel pravoslavný episkop (vladyka) Izaiáš k pravoslavnému chrámu sv. Václava v Brně. Před vchodem do chrámu byl tradičně uvítán květinami, chlebem a solí. Potom požehnal shromážděnému eparchiálnímu duchovenstvu, které mu vyšlo v ústrety. Ještě před začátkem liturgie vykonal žalmistické „postřižení" bratra Andreje, zpěváka katedrálního chrámu.

Brněnský katedrální pravoslavný chrám, zasvěcený sv. Václavu

Kivot s ikonou sv. Eurosie-Orosie-Dobroslavy, princezny moravské a aragonské

V centru chrámu se pak konal akt vyhlášení svatosti. Nejprve byl odhalen ze dřeva zhotovený „kivot" (skříňka pro uchovávání a vystavování ikon), který obsahoval skvostnou ikonu sv. Eurosie-Orosie-Dobroslavy, jejíž fotografie je v úvodu tohoto článku. Po přečtení evangelia byl spolu s ikonou slavnostně nesen také dekret o svatosti této svaté. Duchovní správce brněnské pravoslavné katedrály Otec Rafael Moravský potom dekret, podepsaný oběma moravskými episkopy, velmi hlasitě přečetl.

Ikona sv. Eurosie-Orosie-Dobroslavy pak byla vladykou Izaiášem posvěcena. Ikonu nakreslila („napsala") a chrámu věnovala paní Jana Baudišová, manželka prot. Jana Baudiše. Ten v současnosti působí jako pravoslavný duchovní Otec v Jihlavě. (Poznámka J. K.: protojerej, zkráceně prot., je titul pravoslavného duchovního správce.) Prot. Jan Baudiš během svěcení držel v rukou ještě další ikonu sv. Eurosie-Orosie-Dobroslavy, zhotovenou paní Ludmilou Juzovou, kterou jsme otiskli na titulní stránce čísla 10/2020 „Hlasů národa" a zde je v závěru článku u modliteb, která však v brněnském pravoslavném chrámu uctívána nebude, ale bude využita jinde.

Duchovenstvo, v počtu 16 pravoslavných kněží, pak naší světici zazpívalo církevně-slovansky (staroslověnsky) tzv. „velebení." To následně v českém jazyku zopakoval katedrální pěvecký sbor. Při nesení evangeliáře do blízkosti oltáře zpíval pěvecký sbor „tropar" (krátkou modlitební píseň charakterizující svatého) a „kondak" (zvláštní druh byzantské církevní recitace a zpěvu). Tento „kondak" byl speciálně napsán k uctění sv. Eurosie-Orosie-Dobroslavy.

Po přečtení úryvku z evangelia kázal prot. Jan Baudiš o někdejší výchově, životě a mučednické smrti sv. Eurosie-Orosie-Dobroslavy v biblických souvislostech. Také o její svatosti. Potom na začátku těchto bohoslužeb postřižený zpěvák-žalmista Andrej přečetl velmi hlasitě životopis sv. Eurosie-Orosie-Dobroslavy. Před svatým přijímáním věřících kázal prot. Alexej Kuchta o významu pokání.

Liturgie byla završena průvodem všech přítomných kolem chrámu. Mladší duchovní nesli „kivot" s ikonou, zpíval se „tropar" a „kondak" ke sv. Eurosii-Orosii-Dobroslavě. Bylo předneseno čtvero evangelií a kropilo se svěcenou vodou. Nakonec o této velké události promluvil i sám vladyka Izaiáš. Shrnul pronesené proslovy o svaté mučednici a povzbudil všechny přítomné, aby se k ní obraceli ve svých modlitbách a napodobili její vzor láskyplné zbožnosti, čistoty a pokorného nesení kříže. V závěru své promluvy poděkoval přítomným duchovním a všem přítomným poutníkům za účast. Poděkoval také všem těm, kteří se o zdárný průběh této vzácné a důležité události přičinili.

Obřad připsání sv. Eurosie-Orosie-Dobroslavy na seznam českých, moravských, slezských a slovenských svatých pravoslavné církve

V závěru slavnosti vladyka Izaiáš před hlavním vchodem do chrámu kropí přítomné svěcenou vodou a žehná jim

Toho dne vladyka Izaiáš rozhodl a ustanovil, že brněnský pravoslavný katedrální chrám sv. Václava bude poutním místem svaté mučednice princezny Eurosie-Orosie-Dobroslavy. Do tohoto chrámu budou moci přijíždět poutníci aby prosili o její přímluvy u našeho Pána Boha, vzdávali jí úctu a svěřovali se jí se svými každodenními starostmi a trápeními.

Prot. Jan Baudiš, který se s několika dalšími duchovními zasloužil o zapsání sv.Eurosie-Orosie-Dobroslavy na seznam pravoslavných svatých. Po jeho pravici s kartičkami v ruce, JUDr. Zdeněk Opatřil, po levici Ing. Jiří Kachlík, CSc. Oba se o toto zapsání zasloužili svými přednáškami a publikační činnosti.

Ikona sv. Eurosie-Orosie-Dobroslavy zhotovená Ludmilou Juzovou

Služba k mučednici Orosii

Tropar hlas 4.

Moravská i aragonská princezno,
Orosie, mučednice a čistá panno!
Svatou Ludmilou ve zbožnosti vychovaná,
Kristu Pánu nevýslovně oddaná!
Krutým Maurům jsi svědčila o Kristu neoblomně
a přešla tím od bolesti k radosti věčné.
Spolu s kněžnou Ludmilou, mučednice Orosie,
proste Krista i za duše naše.

Kondak hlas 6.

Prolitím krve ses oděla
do královského purpuru nebeského ženicha.
Pán ti dal panovat nad rosou a deštěm,
Sešli nám útěchu vláhy rosy nebeské!
Statečná Orosie, zažeň od nás bouře duchů zlých
a ochraňuj nás v Kristově pokoji.
Naše duše občerstvi krůpějemi živé vody,
abychom děkovali Spasiteli duší našich.

Na základě osobních zážitků a z materiálů vydaných Eparchiální radou Olomoucko-brněnské eparchie připravil Jiří Kachlík, Brno, Česká republika

PŘIJDE SVATÝ MIKULÁŠ

Srdečně zveme všechny děti i dospělé na Mikulášskou besídku

v neděli 4. prosince 2022

v České misii sv. Cyrila a Metoděje
9415 Rochester Ave., Brookfield, IL 60513

Sál bude otevřen od 11.30 dopoledne – hned po mši svaté.
Bude možnost oběda a dalšího občerstvení.
Bude také připravena bohatá tombola.
V prodeji budou též balíčky vánočního cukroví.

v 1.00 odpoledne se v klubu promítají pohádky pro děti

ve 2.00 odpoledne v kostele
PŘIJDE SVATÝ MIKULÁŠ V DOPROVODU ANDĚLA A ČERTA

V předvánočním programu zde vystoupí děti z České sobotní školy kardinála Berana.
Mikuláš potom bude všem dětem nadělovat dárky.
NENOSTE DĚTEM ŽÁDNÉ DÁRKY, Mikuláš bude všem nadělovat jednotné dárky sám.

Vstupné dobrovolné.
Bližší informace podá: Mons. Dušan Hladík - Tel: (708) 255 5117 Mobil: (708) 533 1050

Marik Baken

Funeral Services Ltd.

Barbara Marik Baken
Owner Director

In association with
Conboy's Westchester Funeral Home
10501 West Cermak Road
Westchester, Illinois 60154
Other Funeral Home locations available upon request

Direct Line: **773-910-3400**
Chapel: **708-562-5900**
e-mail:
marikbaken@sbcglobal.net
Continuing the Marik Family Tradition of Funeral service

www.DrSimkovic.com

Northwest Dental Center
Doctor of Dental Surgery
Oleg M. Simkovic

Implant Surgery, General Dentistry, & Oral Care
Mluvíme česky a slovensky
32 let praxe

740 Northwest Highway
Fox River Grove, IL 60021
Ph (847) 639-9300
Nwdental@att.net

CZECH CATHOLIC UNION/ CCU LIFE

Fraternal Life Insurance (Insurance & Annuity Sales) Since 1879

5349 Dolloff Road
Cleveland, Ohio 44127

(216) 341-0444

Pošlete svým přátelům

vánoční blahopřání prostřednictvím Hlasů národa

Pro prosincové číslo je třeba zaslat do redakce text přání nejpozději do 15.listopadu
Cena za ¼ stránky je $ 40.00

Domácí vánoční cukroví se bude prodávat na objednávku individuálně.

V jakémkoli množství si je můžete objednat

Volejte Marii 708 - 415 8793

Vděčná vzpomínka

15. listopadu to budou tři roky, co byl Pánem života a smrti povolán do nebeského království náš milovaný tatínek a dědeček, bratr a strýc, pověstný „Král Šumavy", pan

Josef Hasil

Narodil se 8. února 1924 v Zábrdi na Šumavě. Pocházel z osmi dětí. Vyučil se kolářem. Po skončení 2. světové války nastoupil k pohraniční stráži Sboru národní bezpečnosti. Po komunistickém převratu v únoru 1948 začal pomáhat lidem pronásledovaným novým režimem při útěcích přes státní hranici do svobodného světa. Po převodu skupiny exulantů 20. října 1948 byl udán a zatčen a odsouzen na 9 let do vězení. Po půl roce z lágru a dolů v Dolním Jiřetíně uprchl. Přešel západní hranici a v Německu vstoupil do služeb americké zpravodajské služby CIA. Stal se agentem - chodcem, přičemž znovu převáděl naše lidi na Západ. Současně dodával odbojovým pracovníkům v Československu radiové vysílačky a další materiál. Díky znalosti terénu a jeho schopnostem se mu dařilo hranice přecházet nepozorovaně. Přesto se několikrát dostal do přestřelky. V jedné z nich zemřel mladý československý pohraničník. Smrt pohraničníka Josefa Hasila po léta trápila. V další přestřelce dne 13. září 1950 v blízkosti státní hranice zahynul Hasilův bratr Bohumil, který také často pomáhal lidem za hranice. Dodnes není známo místo, kde je pochován. Josef Hasil v letech 1949–1952 vybudoval v jižních Čechách rozsáhlou síť stovek spolupracovníků a informátorů. S převáděním přes hranici skončil v roce 1953, když komunisté podél hranice natáhli ostnaté dráty. Téhož roku odcestoval z Německa do USA. Zde pak pracoval v automobilce General Motors jako dřevomodelář až do důchodu. Svoje vazby s domovem nikdy nezpřetrhal a situaci ve vlasti stále sledoval. V roce 1974 uzavřel manželství s Eliškou Pavlíkovou, když zemřel její první manžel, a Josef se pak stal druhým otcem jejích tří dcer Jean, Lindy a Joanne a laskavým dědečkem jejích 7 vnoučat a 12 pravnoučat. Spolu též prožili velkou bolest, když nejstarší dcera Joanne předčasně podlehla zákeřné nemoci. Hasilovi se též aktivně zapojovali do života mnoha krajanských organizací v Chicagu i amerického politického života. V jejich domě nacházeli často přístřeší mnozí návštěvníci z celé Ameriky i ze staré vlasti. Do Československa se Josef Hasil mohl podívat teprve až po roce 1990 a tehdy se poprvé setkal se svým 40letým synem Josefem Vávrou, narozeným roku 1949. Josef Hasil byl po celý život zbožným a horlivým katolíkem. Se svou ženou nechyběli nikdy na české nedělní mši svaté v České misii, účastnili se každou středu setkání seniorů v Klubu misie a byli štědrými podporovateli církve. Velmi bolestně nesl Josef Hasil ztrátu své manželky, která byla povolána na věčnost 17. dubna 2015. Útěchou mu byl kruh rodiny a přátel. Do posledka přicházel do kostela na mši svatou a s hlubokou vírou přijímal Tělo Páně. Jeho srdce tiše dotlouklo na nemocničním lůžku 15. listopadu 2019.

Popel Josefa Hasila i jeho manželky Elišky je uložen na hřbitově Panny Marie Královny nebe v Hillside na předměstí Chicga.

Mši svatou za Josefa Hasila a jeho zesnulou manželku Elišku budeme obětovat v kostele České misie v Brookfieldu ve středu 16. listopadu 2022 v 10.00 dopoledne.

Děkujeme všem, kdo si na ně vzpomenete v modlitbě.

Josef Vávra, syn v České republice
sestra Anežka v Čechách
Jean Hodek, dcera s rodinou
Linda Bueghly, dcera s rodinou
rodina po zesnulé dceři Joanne Ebeling
a ostatní příbuzní a přátelé v USA a v České republice

Bolestná vzpomínka

S hlubokou bolestí v srdci vzpomínáme, že před osmi roky 15. listopadu 2014 byl všemohoucím Pánem náhle povolán na věčnost ve věku 72 let náš manžel, bratr a strýc, pan

Ing.Josef Zolman M.D., Ph.D.

Narodil se 8. července 1942 v Hradci Králové.
Vysokou školu zemědělskou vystudoval v Brně.
Vědecké práci se začal věnovat
ve Výzkumném ústavu zemědělském v Liběchovicích.
Do exilu odešel po Sovětské okupaci
Československa v září 1968.
Doktorát Ph. D. mu byl udělen universitou Michigan State
v East Lansing, Michigan.
Lékařský diplom M. D. pak získal na lékařské fakultě
University v Juarez v Mexiku.
Vědeckým výzkumem se zabýval na amerických universitách
Michigan State, Washingtonově Universitě v St. Louis,
University of California v Irwine, Medical Branch
of University of Texas v Galvestonu a
George Washington Universitě ve Washingtonu D. C.
Před odchodem do důchodu pracoval 20 let pro Food and Drug
Administration v oddělení nukleární medicíny.

Mše svatá za spásu jeho duše
bude sloužena v kostele České misie v Brookfieldu
v neděli 13. listopadu 2022 v 10.30 dopoledne

Děkujeme upřímně všem, kdo si na něho v modlitbě vzpomenou s námi.

Jaroslava Zolmanová, manželka
Václav Zolman, bratr s manželkou Annou
a neteř Nicole Zolman
a ostatní příbuzní
v České republice a na Slovensku

Úmrtní oznámení

Všem přátelům a známým oznamujeme,
že byla povolána na věčnost naše milovaná
maminka, babička, švagrová a teta, paní

Carmella Jandáček

Narodila se 21. srpna 1938

Získala magisterský titul na DePaul University v Chicagu
a působila jako profesorka na Morton College v Ciceru.
V roce 1964 se provdala z Antonína Jandáčka
a prožili spolu 57 let šťastného manželství.
Vychovali dceru Camillu
a dočkali se radosti na vnučce Gianně.
Milovala sport, umění, divadlo a hudbu.
Její vášní bylo krasobruslení, ke kterému
na mistrovské úrovni vedla dceru i vnučku.
Byla věrnou katoličkou, a se svým manželem byli
dlouholetými členy České katolické misie v Chicagu.
Doprovázela manžela ve všech pedagodických a
kulturních aktivitách pro americkou a českou veřejnost.
Pro krajany to byla Společnost pro vědy a umění
a jazykové kurzy češtiny a angličtiny.
Manžel Antonín byl povolán na věčnost 26. ledna 2022.

Zemřela 31. srpna 2022 v La Grange Park, IL

Poslední rozloučení se konalo 11. září 2022
v Hitzemanově pohřebním ústavu v Brookfieldu, IL
Pohřeb žehem byl privátní.

Mši svatou za spásu její duše
i za jejího zesnulého manžela Antonína
budeme obětovat
v kostele České misie v Brookfieldu
v neděli 20. listopadu 2022 v 10.30 dopoledne

Děkujeme všem, kdo si na naše zemřelé
vzpomenete v modlitbě s námi.

dcera Camilla s rodinou
vnučka Gianna
Věra Wilt a Petr Jandáček s rodinami
a ostatní příbuzní v USA a České republice

Úmrtní oznámení

S bolestí v srdci oznamujeme všem příbuzným,
přátelům a známým, že nás navždy opustila
naše milovaná maminka, babička,
sestra, švagrová a teta, paní

Marie Pokorná

Narodila se 2. listopadu 1942 v Dolním Němčí.
Často navštěvovala rodinu své dcery v Lisle
a svého bratra v Darien
a při této příležitosti chodívala i
do České katolické misie v Brookfieldu.

Její srdce přestalo bít v pondělí 12. září 2022
po dlouhé těžké nemoci ve věku nedožitých 80 let.
Poslední rozloučení se konalo v chrámu
sv. Filipa a Jakuba v Dolním Němčí 15. září 2022
a její popel byl pak uložen na místním hřbitově.

Mši svatou za spásu její duše
budeme obětovat v kostele
České misie v Brookfieldu,
v neděli 6. listopadu v 10.30 dopoledne.

Milá maminko, děkujeme Ti za Tvoji lásku
a za všechno, co jsi pro nás v životě vykonala.
Nikdy na Tebe nezapomeneme.

Děkujeme všem, kdo si na ni
vzpomenou v modlitbě spolu s námi.

Martina Hiblerova, dcera
Jiří Hibler, zeť
Jirka a David, vnuci
Josef Stojaspal, bratr, s manželkou Ludmilou
synovec Josef
neteř Gabriela s rodinou
a ostatní příbuzní v USA a v České republice
a přátelé v Chicagu

Obdivuhodná cena mše svaté

• Kristus skrze lidi obnovuje svou oběť. Mše svatá není pouze prosté představení oběti na kříži. Nemá jen cenu pouhé památky. Je to skutečná oběť, ta, která se stala na Kalvárii, a přináší její plné ovoce. (D. C. Marmion)

• Všechny plody mše svaté jsou nevyčerpatelné, protože jsou to všechno plody oběti kříže. Kéž bychom věděli, jaké poklady můžeme získat pro sebe a pro Církev!

• Když jsi zbožně přítomen mši svaté, vzdáváš tu nejvyšší poctu lidství Ježíše Krista.

• Můžeš získat pro duše v očistci tu největší možnou pomoc.

• Jedna mše svatá, které jsi přítomen za života, je pro tebe spasitelnější než mnoho mší po tvé smrti.

• Pamatuj, křesťane, že se více vyplatí být zbožně přítomen na mši svaté než obejít v poutích celý svět (sv. Bernard).

• Bůh nám dá všechno, o co ve mši svaté prosíme, a dá nám i to, na co ani nepomyslíme, ale co potřebujeme (sv. Jeroným).

• Kdybychom znali hodnotu mše svaté, s jak velkou horlivostí bychom jí naslouchali! (sv. farář Arský)

• Mše svatá je lék na nemoci a celopal na zaplacení našich hříchů (sv. Cyprián).

• Ujišťuji tě, že tomu, kdo zbožně naslouchá mši svaté, pošlu v posledních okamžicích jeho života tolik svatých andělů, aby ho posilovali a chránili, kolikrát byl zbožně na mši svaté (Pán Ježíš sv. Gertrudě kn. 3,16).

• Všechny dobré skutky dohromady neplatí tolik jako mše svatá, protože jsou to jen skutky lidské, ale mše svatá je dílo Boží (sv. farář Arský).

• V modlitbě prosíme Boha o milosti, ve mši svaté ho nutíme, aby nám je dal (sv. Filip Neri).

• Mše svatá je obnovení oběti na kříži. Zadržuje Boží spravedlnost a zachraňuje svět.

• Mše svatá je jediná oběť, která způsobuje, že duše ihned vycházejí z očistce (sv. Řehoř).

• Mše svatá je nejsvětější náboženský úkon, pro Boha nejslavnější a pro naši duši nejprospěšnější. Získáváme při ní sílu, abychom milovali Boha a bližního a dokázali mu odpouštět (S. P. Eymar).

Vyšlo v časopise Světlo č. 21, roč. XII

Najít opět sám sebe

V srdci každého muže je ukryta hluboká, přímo duchovní touha po dobrodružství, se vším, co k tomu patří, s nebezpečím a divokostí. Mužské srdce potřebuje místo, na kterém není nic připravené, nic vybudované, nic číselně zakódované, licencované, online, připravené pro mikrovlnku. Kde neexistuje žádný tlak termínů, žádné mobily, žádná zasedání. Nějaké místo, kde je prostor pro duši. Nějaké místo, na němž krajina, která nás obklopuje, souhlasí s mapou v srdci.

Podívejme se na velké postavy Bible: Mojžíš nepotkává živého Boha v nákupním středisku. Nachází ho (nebo je jím nalezen) někde v bezútěšné pustině Sinajského poloostrova, daleko od přepychu Egypta. Totéž platí pro Jakuba: on nezápasí s Bohem v obývacím pokoji, ale ve vádí, vyschlém pouštním řečišti někde východně od řeky Jabok v Mezopotámii. Kam odešel prorok Eliáš, aby znovu získal sílu? Do pustiny. Stejně jako Jan Křtitel a jeho bratranec Ježíš, o němž se píše, že byl duchem zaveden do pouště.

Co tito objevitelé ještě hledali? Oni všichni hledali setkání sebe samého se sebou. Hluboce v mužském srdci se nachází základní otázky, na které nenajde odpověď náhodou a u kuchyňského stolu. Kdo jsem? Jak jsem byl stvořen? Jaké je moje určení?

Avšak odpovědi na jeho nejhlubší otázky se nedají najít na obrazovce televizoru nebo v ledničce. Mojžíš dostal svůj životní úkol daleko venku v horké bezútěšné pustině. Byl vyzván, pozván – k něčemu daleko většímu, než by si uměl představit… Když chce muž poznat, kým je a k čemu je na světě, musí nastoupit tuto cestu k sebepoznání [v intenzivní vnitřní modlitbě, v životě ze svátostí, v dobré duchovní četbě, Písmem svatým počínaje – pozn. red.]. Musí své srdce získat nazpět.

Z myšlenek Johna Eldredge
VISION 2000 – 3/2018
Vyšlo v časopise Světlo č. 5, roč. XXVII

Proč mají pro katolíky význam kříže s Ježíšovým tělem, a ne „prázdné“ kříže?

Katolíků se často ptají, proč nosí křížky, na kterých je také korpus, čili tělo Pána Ježíše, namísto toho, aby na sobě, na růženci anebo ve svých domovech měli pouze obyčejný kříž bez korpusu.

Můj známý, protestant, se mě jednou v kostele zeptal: „Proč máte Ježíše stále na kříži? Vždyť už vstal z mrtvých.“

Odpověď je vcelku jednoduchá, má sílu a je k věci: Katolíci nosí křížky s korpusem a umísťují kříže s korpusem na různá místa jako intenzivní, viditelnou připomínku utrpení, smrti a zmrtvýchvstání Ježíše Krista; všeho, co udělal pro duši každého jednoho člověka jakékoliv rasy, která na světě byla, je a bude. Ve smrtelné úzkosti se za nás potil krví, snášel kruté bičování, ponížení při korunování trním, s nesmírnými bolestmi nesl kříž, až se nakonec nechal – z lásky pro nás nepochopitelné – krutě a bolestivě ukřižovat; a to všechno z odvěké a láskyplné touhy po spáse duše každého jednoho z nás.

Katechismus katolické církve nekompromisně učí: „Církev po vzoru apoštolů učí, že Kristus zemřel za všechny bez výjimky: »Není, nebyl a nebude žádný člověk, pro něhož by nebyl Kristus trpěl.«“ Skutečně si s plnou vážností uvědomujeme fakt, že Ježíš by žil, zemřel a vstal z mrtvých, i kdyby to nebylo za miliardy lidí, ale jen za jednoho jediného člověka? O duši každého člověka se totiž stará jako o perlu nevyčíslitelné ceny, kterou ona také ve skutečnosti je. Jak hroznou tragédií pro lidskou duši je být navěky zatracen, i navzdory tomu, že největší touhou Boha je, aby se nikdo nedostal do pekla, ale aby po celou věčnost mohl žít životem, který pro nás svým životem, smrtí a zmrtvýchvstáním vydobyl Ježíš Kristus, Slovo, které se stalo tělem! My katolíci nosíme křížky s korpusem právě proto, aby nám připomínal, že Kristova oběť, kterou vykonal jednou a provždy a která skutečně vykoupila celé lidské pokolení, patří každému z nás individuálně přijetím jeho milosti a milosrdenství. Je zjevné, že nejen katolíci, ale všichni křesťané by měli namísto prázdných křížků nosit křížky s korpusem, a to proto, aby se sjednotili v názoru na velmi radostný a povzbuzující fakt, že Ježíš zemřel za každého z nás, i kdybychom byli jediným člověkem na světě; aby se v nás posílilo rozhodnutí pokračovat v tomto „běhu“; abychom vždy prosili Pána o milost vytrvalosti ve víře, o milost nikdy nezapřít jeho, ani to, co pro nás vykonal. A tuto skutečnost zdůrazňuje kříž s korpusem, nikoliv prázdný kříž.

Kříže s korpusem spojují katolíky nerozlučně také s nejsvětější obětí mše svaté, s Eucharistií, v níž je v plnosti přítomen sám Ježíš Kristus, „zdroj a vrchol celého křesťanského života“, jak to vyhlašuje i dokument II. vatikánského koncilu Lumen gentium. Jiní křesťané někdy katolíky obviňují z toho, že nemají osobní vztah se svým Pánem a Spasitelem Ježíšem Kristem, ale podle mě jej mají mnohem zřejmější a něžnější právě také díky rozšířenému nošení a používání křížů s korpusem a jiným vyobrazením Krista. Nemluvě o tom, že katolíci vědí podle Pravdy, že mají s Ježíšem ten nejbližší a nejosobnější vztah, jaký jen mohou mít, protože reálně a skutečně přijímají Tělo, Krev, Duši i Božství našeho Pána Ježíše Krista v Eucharistii při svatém přijímání, v tom nejdůvěrnějším sjednocení se s Ježíšem na zemi, které více či méně (doufejme, že více) proniká i do našeho osobního života a do modlitby.

Při poslední večeři řekl Ježíš svým apoštolům: „To čiňte na mou památku.“ (Lk 22,19) Neřekl, aby se scházeli a uctívali památku toho, co řekl a udělal při poslední večeři. Právě naopak, apoštolům a tím pádem i všem biskupům a kněžím přikázal sloužit od toho okamžiku mši svatou, při níž se bude viditelným způsobem zpřítomňovat a uskutečňovat to, co učinil. Ježíšova slova v řečtině (Nový zákon byl původně napsán v řečtině) v prvních biblických rukopisech zněla: „Touto poiete tan eman anamnasin,“ a vyjevují nám jeho záměr. Jeho oběť na kříži, jednou a provždy, se má reálně a skutečně zpřítomňovat při každé mši svaté. Slovo „poieite“ čili „dělat, činit“ odpovídá pojmu přinášení oběti ve 29. kapitole knihy Exodus v souvislosti s obětováním beránků na oltáři. Samotné slovo „památka“ – „anamnasin“ nás vyzývá přinášet v přítomnosti oběť z minulosti, ale nejen jako připomínku, nýbrž takovou, jaká ve skutečnosti je, Boží mocí ji reálně a skutečně „vykonat“ tady a teď. Křížky a kříže s korpusem nám mají tuto Kristovu oběť na Kalvárii neustále zpřítomňovat v našem každodenním životě.

Přechod přes Rudé moře, kdy Hospodin vysvobodil Izraelity z Egypta, slaví židé každý rok jako Paschu, když obnovují svoji smlouvu s Hospodinem. Jako připomínku Kristova definitivního Přechodu při každé mši svaté si církev Kristovu oběť, jednou a provždy, reálně a skutečně zpřítomňuje tím, že katolíci přijímají toho stejného Ježíše, který zemřel za naše hříchy, jeho Tělo, Krev, Duši a Božství. Vůbec nejde o symboliku, o vzpomínkový akt. Ježíš opravdu vstal z mrtvých, je vzkříšen, ale jako Bůh, kterým je od věčnosti, vstoupil v jistém dějinném okamžiku mezi lidi a zachránil nás od našich hříchů na kříži a zůstává mezi námi v podobě Eucharistie po všechny věky. Křížky a kříže s korpusy zobrazují tuto 2000 let starou, přece však nadčasovou Oběť Lásky, jež spasila všechny lidi.

Používání křížků a křížů s korpusy není banální, ani morbidní. Připomínají nám, jak velmi Ježíš miluje každého z nás osobně, jakož i lidstvo jako celek, čímž se z krutého nástroje umučení stávají znamením spásy a záchrany celého lidstva. Během mše svaté se reálně nacházíme na Kalvárii, o Velkém pátku, a křížek s korpusem nám tuto úžasnou a zároveň děsivou skutečnost, když si uvědomíme, co všechno pro nás Kristus podstoupil, velmi osobně připomíná. Pokud nemáš křížek anebo kříž s korpusem, možná je čas pořídit si je.

Zdroj: www.catholic365.com, 17. 3. 2015

Vyšlo v časopise Světlo č. 14, roč.XXVII

Panna Maria dělá nemožné možným

Rafael Ferreira de Brito z Brazílie je misionářem společenství Alleanza di Misericordia – Spolek milosrdenství.

Charismatem tohoto společenství dobrovolníků je přinášet Boží milosrdenství především bezdomovcům a opuštěným, jakož i žebrajícím, drogově závislým, prostitutkám a dětem žijícím na ulici. Při této misii se Rafael nejednou stal svědkem Boží milosti a zázraků. O jednom z nich hovoří také tato jeho zkušenost.

Stalo se to v roce 2009, když jsem pracoval na misiích v Portugalsku. Jedenkrát za měsíc jsme chodili do jedné lisabonské vykřičené čtvrti. Samozřejmě, vždy jsme se na setkání s prostitutkami připravovali vroucí modlitbou a o pomoc jsme prosili Pannu Marii i všechny svaté. Vždy jsme těmto ženám něco přinesli; buď zázračnou medailku, obrázek s modlitbou, nebo růženec. Mohli jsme si s nimi povídat maximálně pět minut, protože byly neustále pod kontrolou svých pasáků.

V onen večer, bylo to v předvečer 13. května, čekalo na své zákazníky v městské čtvrti Rossio asi deset prostitutek. Mnohé z nich pocházely z Nigérie, tak jako většina afrických děvčat, kterým mezinárodní mafie slíbila dobrá pracovní místa v Evropě. Po příchodu do Evropy však mladým ženám seberou doklady, a tak jsou pak úplně závislé na lidech začleněných do organizovaného zločinu. Pod hrozbou uškodit členům jejich rodiny, dokonce pod hrozbou jejich usmrcení jsou tato děvčata donucena k prostituci. Naplněna strachem, agresí, nenávistí a zoufalstvím se takto stávají rukojmími ulice. To málo, co „vydělají", posílají domů, aby tak zmenšily chudobu svých rodin. Když chodíme k těmto ženám, vždy hovoříme o Boží lásce, která je neodsuzuje, ba právě naopak, která jim chce opět vrátit ztracenou důstojnost. V onen večer jsem si všiml Joy, 25leté Nigerijky. V jejích očích se dalo vyčíst utrpení, avšak zároveň z nich vyzařovalo cosi z vnitřní nevinnosti, které zlo nedokázalo ublížit. Řekla nám: „Tak ráda bych jednou šla do Fatimy... pozdravit Pannu Marii, ale nedovolí mi to." Když jsme se v noci vrátili domů a všimli si v obývacím pokoji naší sochy Panny Marie Fatimské, pomysleli jsme si: Nechtěla by Panna Maria, která 13. května 1917 navštívila malé pastýře na neznámém místě Cova da Iria, přijít také ke svým dcerám do hlavního města Portugalska na ulici ve čtvrti Rossio? Věděli jsme: to nebyla žádná náhoda, že k našemu setkání došlo právě v noci před 13. květnem, když nám Joy svěřila své tajné přání navštívit Pannu Marii ve Fatimě. Proto jsme se následující večer rozhodli jít opět do této vykřičené čtvrti v Lisabonu. Tentokrát jsme však nešli sami, ale se sochou Panny Marie Fatimské.

Vyřídili jsme si oficiální povolení a rovněž policejní ochranu a přibližně čtyřicet nás vykročilo se zpěvem a modlitbou svatého růžence do ulic. S hořícími svíčkami v jedné ruce a s mikrofonem ve druhé. Takto bylo dobře slyšet naše hlasy: „Ave, Maria, cheia de Graça ... – Zdrávas, Maria ..." Přitom jsme ohlašovali, že Panna Maria Fatimská dnes večer přišla na toto místo, aby se setkala se svými dcerami, aby jim požehnala a řekla jim, jak moc je miluje. Joy spatřila sochu Panny Marie. Padla na kolena a začala plakat. Mezi vzlyky mi řekla: „Nemohu tomu uvěřit, že ta, která je zcela čistá a bez hříchu, chtěla přijít na toto temné a špinavé místo." Také jiné prostitutky poklekly a snažily se zahalit, jak se jen dalo. Všechny se chtěly aspoň na chvíli podívat na Pannu Marii a přijmout od ní zpět ztracenou důstojnost ženy. Procesí zastavilo na náměstí a my jsme si připravili hudební nástroje. Sochu jsme postavili na jednu z laviček, na níž obvykle sedávaly tyto ženy. Ještě předtím jsme lavičku přikryli látkou a vyzdobili květinami. Během modlitby k nám postupně přicházela jedna prostitutka za druhou. Od svých pasáků, kteří se zahalenými tvářemi z dálky pozorovali, co se děje, dostaly deset minut volna. Bylo vidět, že během modlitby se Boží láska hluboce dotkla více žen. Na náměstí, kde se obvykle obchodovalo s drogami a se sexem, se najednou vytvořila nepopsatelná atmosféra. Na závěr jsme ve jménu Panny Marie přinesli každé ženě růži. Potom se tyto mladé ženy znovu musely vrátit ke své „práci".

Panna Maria vstoupila jako první. Byl to šok. Hlučná hudba najednou utichla, rozsvítilo se a mezi podnapilými návštěvníky baru nastalo ticho. Postavili jsme sochu na molo, po němž se předtím procházely ženy, a omluvili jsme se, že rušíme jejich zábavu. Potom jsme připomněli zákazníkům baru, že je zde někdo, kdo se za ně modlí. Několik mužů pokleklo a začali se modlit spolu s námi. Tato reakce nám dodala odvahu přinést Pannu Marii také do ostatních zábavních lokálů v okolí. Když jsme o čtvrté ráno vyrazili domů, šla nám naproti Joy. Měla oblečeny civilní šaty a vysvětlila nám, že dnes za žádných okolností nemůže prodávat své tělo na ulici, i kdyby měla být za to potrestána a zbita. Povzbudil jsem ji, aby se někdy pomodlila. Na to mi odpověděla: „Každý den, když končím se svojí prací, modlím se: »Pane, smiluj se nade mnou!« Chci se dostat z ulice. Nebudu již více dělat tuto práci, i kdyby mě měli zabít." Darovali jsme Joy růženec a slíbili, že se za ni budeme modlit. Žel, museli jsme ji v této vykřičené čtvrti nechat.

Když jsme se v červnu vrátili, Joy už na ulici nepracovala. Její známá nám řekla, že jistý pasák, který tehdy pozoroval naše procesí, pomohl Joy vrátit se zpět do Nigérie. Ten večer také ostatní ženy odmítaly prodávat svá těla zákazníkům. Snažili jsme se jim pomoci a vysvobodit je. A Panna Maria udělala nemožné možným. Některé z nich našly útočiště u řeholních sester a samy se staly řeholnicemi. Všechny však, které v onen večer 13. května byly na procesí, mohly v průběhu následujících měsíců s prostitucí skončit.

Z Víťazstvo Srdca 122/2018
Vyšlo v časopise Světlo č. 16, roč.XXVII

Biblické a historické kořeny modlitby za zemřelé

Každoročně, druhého listopadu, si připomínáme Památku zesnulých. Tento den je spojen s návštěvami hrobů našich blízkých zesnulých a předků. Kult předků a zesnulých je v nějaké formě přítomen v téměř všech kulturách a náboženstvích. I katolíci projevují svou úctu a lásku vůči zesnulým prostřednictvím modliteb a slavení mší svatých.

Svědectví Písma svatého

Katolická představa záhrobního života je poměrně jednoduchá: Existuje **nebe**, kam přijdou ti, kteří chtějí Boha oslavovat a sloužit mu. A na druhé straně existuje peklo, ve kterém skončí ti, kteří vytrvale odmítají Boha a nechtějí s ním mít nic společného. Ale katolická teologie zná i třetí stav - **očistec**. Je však nutné dodat, že očistec je pouze přechodným stavem, jakousi vstupní nebeskou sprchou pro ty, kteří nejsou dostatečně očištění od hříchů. Člověk, který prochází očistcem, má jistotu spásy a to je jeho největší naděje.

Ačkoliv slovo očistec se v Bibli nevyskytuje, jeho leitmotiv najdeme v některých biblických pasážích. V Matoušově evangeliu 12, 32 Ježíš říká, že *„pokud někdo řekne něco proti Synu člověka, bude mu odpuštěno. Kdo by však řekl něco proti Duchu svatému, tomu nebude odpuštěno ani v tomto věku, ani v budoucím."* Katolická tradice tento budoucí věk ztotožnila s očistcem.

Svatý Pavel v prvním listě Korinťanům 3, 13-15 píše o očistném ohni pro duše, které nejsou ještě v nebi, ale nejsou ani zatraceny:*„Dílo každého vyjde najevo. Ten den to ukáže, protože se zjeví v ohni a oheň přezkouší dílo každého, jaké je. Čí dílo, které na něj postaví, zůstane, ten dostane odměnu. Čí dílo shoří, ten utrpí škodu, on se však zachrání, ale tak jako přes oheň."*

Konečně poslední biblická kniha, Kniha zjevení upozorňuje na to, že *„do nebe nevejde nic poskvrněného"* (Zj 21,27). To znamená, že pravděpodobně většina nebešťanů projde nejprve touto sprchou. Jedni se budou muset sprchovat déle, druzí kratší dobu. Záleží na množství špíny (hříchu), do které se během svého pozemského života namočili.

Lidé, kteří se očišťují, potřebují naši pomoc a naše modlitby. Proto se za ně modlíme a tak jim věnujeme svou lásku. Tento rozměr společenství je hluboce zakořeněn v samotném chápání Církve v jejím trojím rozměru - Církev bojující (pozemský život), Církev očišťující (očistec) a Církev oslavená (nebe). Díky modlitbě za zemřelé se spojujeme a pomáháme očišťujícím se duším, které již samy pro sebe nemohou nic udělat. Zatracenému člověku modlitba pomoci nemůže. Nemůže proto, že sám tvrdošíjně odmítá jakoukoliv pomoc.

Klíčovým biblickým textem, který poukazuje na důležitost modlitby za zemřelé, se nachází ve Starém zákoně, konkrétně v Druhé knize Makabejské, v níž se píše, že *„je svatou a zbožnou myšlenkou modlit se za zesnulé."* (2 Mach 12,46) Scott Hahn připomíná, že *„zbožní Židé v starozákonní době i nyní považují za povinnost modlit se za zemřelé členy rodiny. Mohli dokonce obětovat oběť za věrné zesnulé."*

V církvi se myslí na zesnulé už od nepaměti

Už raná církev si osvojila praxi modliteb za zesnulé. V 3. století po Kristu Tertulián píše o křesťanech, kteří se modlí za své blízké zesnulé. Svatý Řehoř z Nyssy (335-394) uvádí, že *„poté co neočištěné duše opustí tělo, nebude mít účast na božském životě, dokud očistný oheň neodstraní všechny skvrny na duši."*

Modlitbu a oběti za zesnulé podporovali i další starokřesťanští autoři a světci jako Origenes, Ambrož, Augustin, Bazil. V starobylé liturgii svatého Jana Zlatoústého se objevuje tato modlitba: *„Modleme se také za odpočinutí duší zesnulých služebníků Božích a za odpuštění všech jejich hříchů, úmyslných i neúmyslných."*

Svatý papež Řehoř Veliký (540-604) povzbuzuje věřící k modlitbě za zemřelé: *„Pomáhejme jim tedy a slavme jejich památku. Vždyť když Jobovy syny očišťovala otcova oběť, proč pochybuješ, že naše oběti za ty, co zemřeli, jim přinesou nějakou útěchu? Nezdráhejme se pomáhat těm, kteří zemřeli, a obětujme za ně modlitby."*

O něco později, v 10. století, se v církvi začala oficiálně slavit Památka zesnulých, která pochází od svatého Odila z Cluny. V následujících stoletích se tato vzpomínka ustálila v celé církvi. Druhý vatikánský koncil (1962-65) připomíná důležitost modlitby za zemřelé: *„Putující církev uznala bez váhání společenství celého tajemného Kristova těla, a proto už od raných dob křesťanského náboženství držela úctu k zemřelým a obětovala za ně modlitby."*

Vytrvale se modleme za naše zemřelé a to nejen během tohoto dušičkového období, ale i po celý rok. Nikdy nevíme, komu můžeme dopomoci ke spáse.

Podle https://www.fatym.com

DĚTEM

Test pro Boží děti

od 8 do 108 let

Tentokrát na znalosti Božího zákona a přikázání

1. Kde v Bibli najdeme Desatero Božích přikázání?
a) v Exodu
b) v Deuteronomiu
c) v 2. a 5. knize Mojžíšově

2. Které přikázání Desatera žádá víru v jednoho Boha?
a) první
b) osme
c) třetí

3. První Boží přikázání zakazuje si zhotovit
a) zlaté tele
b) modlu
c) obětní oltář

4. Jak se nazývá zlořečení Bohu nebo náboženským symbolům?
a) nactiutrhání
b) smilstvo
c) rouhání

5. Kolikáté přikázání Desatera hovoří o slavení svátečního dne?
a) první
b) druhé
c) třetí

6. Jak zní Ježíšovo „hlavní přikázání“?
a) Oko za oko, zub za zub.
b) Miluj Boha nade všechno a svého bližního jako sám sebe.
c) Kdo po tobě kamenem, ty po něm chlebem.

7. Co říká Ježíš o vztahu k nepřátelům?
a) Nepřátel se nebojte a na množství nehleďte.
b) Milujte své nepřátele.
c) Dobré je učit se i od nepřátel.

8. Která osoba se dopustila cizoložství a vraždy?
a) Ester
b) David
c) Petr

9. Které přikázání Desatera hovoří o lži?
a) třetí
b) šesté
c) osmé

10. Jak zní sedmé přikázání Desatera?
a) Nesesmilníš.
b) Nezabiješ.
c) Nepokradeš.

11. Co to je za hřích „sodomie“?
a) svatokrádež
b) svatokupectví
c) homosexualita

12. Které přikázání slibuje odměnu již zde na zemi?
a) V jednoho Boha věřiti budeš
b) Cti otce svého i matku svou
c) Modli se a pracuj

13. Ježíš říká, že nebude lidem odpuštěn hřích
a) vraždy
b) proklínání
c) proti Duchu Svatému

14. Kolikrát máme odpustit tomu, kdo se proti nám proviní?
a) 7 krát
b) 77 krát
c) pokaždé

15. Co je pro každého člověka nejvyšší mravní normou?
a) Bible
b) Kodex církevního práva
c) svědomí

16. Kromě Božích přikázání Pán Ježíš hlavně doporučoval
a) aby lidé neztráceli naději
b) skutky tělesného milosrdenství
c) půst a odříkání

Správné odpovědi:
1. a)+b)+c), 2. a), 3. b), 4. c), 5. c), 6. b), 7. b), 8. b), 9. c), 10. c), 11. c), 12. b), 13. c), 14. c), 15. c), 16. b)

Připravilo Diecézní katechetické centrum Biskupství brněnské, http://kc.biskupstvi.cz

Uplynulo 1200 roků od první písemné zmínky o Moravanech

Na říšském sněmu, konaném na podzim roku 817, syn císaře Karla Velikého císař Ludvík Pobožný oproti tradičním zvyklostem vyhlásil, že celou Franskou říši o výměře asi 1.000.000 km² přenechává svému nejstaršímu synu Lotharovi. Ten se měl stát císařem a jeho nástupcem. Zbylí dva synové měli vládnout v okrajových částech Říše jako suverénní, nicméně svému bratru Lotharovi podřízení vládcové. Záznam o rozdělení říše se nám pak dochoval v díle „Rozdělení impéria" (latinsky: „Divisio imperii", neboli „Ordinatio imperii"), sepsaném už v červenci téhož roku 817.

Lothar I. se tak stal nástupcem a spolucísařem svého otce Ludvíka Pobožného. Už tehdy dostal nejbohatší část impéria: Itálii a centrální části Říše. Mladší bratr Pipin obdržel Akvitánii, Gaskoňsko, marku toulouskou a další čtyři hrabství. Nejmladší Ludvík Němec pak obdržel Bavorsko, které sousedilo s Čechami a s Moravou. K tomu ještě dvě dominikální osady v kraji Nortgau (dnes Nordgau, Severní bavorská marka), jmenovitě Luttraif (dnešní Lauterhofen) a Ingolstadt. A právě osoba Ludvíka Němce měla mít pro další vývoj ve střední Evropě velký význam. Ludvík Němec totiž kromě říšského území Bavorska obdržel i rozsáhlá území pro sféru svého vlivu. Do této sféry, kromě jiných zemí, patřily Čechy, Morava a dnešní Slovensko. Není se tedy čemu divit, že dějiny sousední Velké Moravy jsou tak úzce svázané právě s dějinami Franské říše. Především s dějinami Bavorska a s politickými rozhodnutími jeho krále Ludvíka Němce.

V kronice nazvané „Letopisy království Franků" (latinsky: „Annales regni Francorum"), je popsaná událost z podzimu roku 822. Přesný překlad úryvku z latiny do češtiny zní takto: „Císař Ludvík…se tedy po skončení podzimního lovu vydal přes Rýn, aby přezimoval v místě, které se nazývá Frankfurt. A tam shromáždil obecný říšský sněm a postaral se, aby s velmoži, které k tomu rozkázal povolat, důstojně projednal vše nutné, co se týká prospěchu všech východních částí svého království. Na tom sněmu vyslechl vyslance všech východních Slovanů, tj. Obodritů, Srbů, Veletů, Čechů, Moravanů, Praedenesentů (míněno: jižních Obodritů, kteří pobývali v Potisí) a v Panonii sídlících Avarů, kteří byli k němu posláni s dary…".

Jak jsme se právě dozvěděli, můžeme právě nyní slavit 1200 let trvání písemně ověřené existence Moravanů na historické mapě Evropy. Naši bratři Češi nás předběhli s prvním písemným doložením své existence o 5 roků. Byli zmíněni v latinském textu dokumentu „Ordinatio imperii", sepsaném v roce 817, jak jsme uvedli výše. Čechy podle „Ordinatio imperii" patřily Franské říši. Území Moravy bylo sice územím vazalským, ale bylo již za hranicemi Franské říše. Tato skutečnost umožnila moravskému vládnoucímu rodu Mojmírovců vybudovat v zemi zvané Morava bohatou, mocnou, dobře organizovanou a na svoji dobu kulturně vyspělou Velkomoravskou říši. Součástí Velké Moravy se na krátký čas stala také země Čechy.

Už tehdy hranice mezi Čechami a Moravou probíhala v lesích nynější Českomoravské vrchoviny. Všechny potoky, říčky a řeky z české strany této vrchoviny směřují do řeky Labe, která se v Německu vlévá do Severního moře. Vodní toky na moravské straně Českomoravské vrchoviny pak svoji vodu odvádí přes řeky Moravu a Dunaj do Černého moře. Toto přirozené rozhraní tvořilo historickou hranici mezi Čechami a Moravou přibližně 1200 roků. Ke dni 1. 1. 1949, na příkaz vůdce Sovětského svazu J. V. Stalina, bylo v Československu zrušeno zemské zřízení a místo něho byly vytvořeny kraje.

Mapka se státním znakem České republiky a znaky 3 jeho zemí (viz: cs.wikipedia.org/wiki/Česko-moravská_hranice)

Se vznikem těchto krajů ztratila více než tisíciletá hranice mezi Čechami a Moravou svůj význam, částečná samospráva historické země Morava se tímto novým administrativním opatřením zcela vytratila. Dovršením tohoto bezpráví bylo rozhodnutí vedoucích představitelů České republiky rozdělit své území ke dni 1. 1. 2001 na 14 krajů. Tehdy hranice mezi Čechami a Moravou zmizela úplně. A tak se moravská města Dačice, Slavonice, Jihlava, Moravská Třebová, Svitavy a stovky dalších menších a malých obcí ocitly na území českých krajů. Země Morava se tímto rozhodnutím zdánlivě zmenšila, země Čechy se zdánlivě zvětšila. Rozdělení Čech a Moravy na kraje, bohužel, trvá dodnes.

Ale vraťme se zpět k zapomenutým oslavám. Češi měli svoji písemně doloženou existenci slavit už před pěti lety, my, Moravané, ji můžeme slavit právě nyní, na podzim roku 2022.

Dnes je doba, kdy je snahou všechno centralizovat a globalizovat. Tím se, především v Evropě, vytváří jakási uniformita. V mých očích výtvarníka a uměleckého skláře není dobré ani žádoucí, aby byla dávána přednost jednobarevnosti. Často je v České republice politicky prosazováno a ve sdělovacích prostředcích prezentováno, že všechno co je u nás k vidění je české. Naši státní kulturnost, vzdělanost a životaschopnost však v minulosti vytvářelo několik národností. Nejenom národnost česká, ale také národnost moravská, německá, židovská, slezská, polská a slovenská. Pro Českou republiku by bylo výhodnější zachovat pestrost a různorodost kultur. Rozmanitost kultur by byla dobrou devizou pro zahraniční turisty i pro export našich produktů do okolního světa.

Jan Jankůj, Prostějov, Česká republika

Poklad nesmírné hodnoty ve vraku španělské galeony

Umělecká rekonstrukce galeony „Nuestra Señora de las Maravillas"

Více než 300 roků se lidé snažili „zachránit" španělskou galeonu „Nuestra Señora de las Maravillas" (česky: „Panna Maria Zázračná"). Postavena byla někdy začátkem 17. století našeho letopočtu, potopila se roku 1656 poblíž dnešního ostrovního státu Bahamy v Atlantickém oceánu. Lidské úsilí bylo přitom vynakládáno nejen kvůli historické ceně lodi, ale především kvůli nákladu, který převážela. Ukrýval se v ní totiž nepředstavitelně cenný poklad.

Španělská galeona „Nuestra Señora de las Maravillas" dostala jméno podle sochy zázračné Panny Marie původem ze 13. století, uložené v madridském klášteře. Loď mířila z kubánské Havany domů, do Španělska, přičemž vezla poklady získané čestným i nečestným způsobem na území tehdejších amerických domorodců. Přepravovala nejen královské a soukromé cenné zásilky, ale také kontraband. Byl v ní také uložen bohatý náklad zachráněný z jiné španělské lodi, ztroskotané u Ekvádoru. Kolem půlnoci dne 4. 1. 1656 se však potopila kvůli navigační chybě při vyplouvání z mělkých vod přístavu. Po srážce s vlajkovou lodí flotily narazila na útes. Ze 650 lidí na palubě jich tehdy přežilo jenom 45. Mnoho lidských obětí měli přitom na svědomí místní žraloci.

Když začala další expedice s cílem najít zbývající kusy lodě „Nuestra Señora de las Maravillas" a část jejího nákladu málokdo doufal, že zůstaly v zachovalém stavu. Průzkumníci byli nakonec mile překvapeni. U Baham se jim podařilo najít nové, závratně hodnotné cennosti. Ze samotné lodi tým potápěčů objevil ocelové spojovací prvky, které kdysi držely pohromadě trup lodi. Našel také ocelové kroužky a kolíky z lanoví. Našly se též důkazy o způsobu stravování osazenstva lodi. Byly nalezeny nádoby sloužící pro uchovávání oliv, čínské a mexické talíře a věci osobní potřeby. Také stříbrný jílec meče vojáka, perlou ozdobený prsten a jiné zajímavé předměty.

Vrak potopené lodi „Nuestra Señora de las Maravillas"

Mezi nálezy, které naznačují, že mnohé z cenností byly určeny pro bohaté aristokraty nebo královskou rodinu, je například zlatý přívěsek s křížem ze Santiaga a s bezoárem. Ten byl tehdy v Evropě ceněn pro své léčivé účinky. (Poznámka J. K.: Bezoár je medicínské označení používané pro těleso z nestravitelného materiálu, které se nachází v zažívacím ústrojí. Bezoár mají často ve svém zažívacím traktu přežvýkavci, měli je také pravěcí ještěři.) V lodním vraku nalezený bezoár má tvar mušle hřebenatky, tedy symbolu, který uctívali poutníci směřující do Santiaga de Compostela ve španělské autonomní oblasti Galicie. Artefakt tak patří k nálezům spojeným s posvátným řádem poutního místa Santiago de Compostela. Tento vojensko-náboženský řád ochraňoval poutníky a byl aktivní složkou ve španělském námořním obchodu.

Část pokladu nalezeného ve vraku lodi „Nuestra Señora de las Maravillas"

Jiný nalezený přívěsek představuje zlatý kříž svatého Jakuba ze Santiaga de Compostela, umístěný nad velkým zeleným oválným smaragdem. Smaragd je orámován tuctem čtvercových smaragdů, které nejspíš symbolizují 12 Kristových apoštolů. „Když jsme vylovili oválný přívěsek se smaragdem a zlatem, zatajil se mi dech", řekl pro britský deník „The Manchester Guardian" pan Carl Allen, majitel společnosti „Allen Exploration". „Mám větší vztah k nálezům z každodenního života než k mincím a šperkům. Ale poklady týkající se Santiaga spojují oba světy – svět minulý se světem dnešním. Přívěsek mne fascinuje když ho držím v ruce a přemýšlím o jeho pohnuté historii. Skutečnost, že tyto drobné přívěsky přežily v oněch drsných vodách a že se nám je podařilo najít, je pro mne maravillský zázrak", dodal pan Carl Allen.

Vrak galeony „Nuestra Señora de las Maravillas" měl složitou historii. Ve 2. polovině 17. a v 18. století ho intenzivně „prozkoumávaly" španělské, britské, francouzské, holandské i americké expedice. Od 70. let do počátku 90. let 20. století ho bleskově zachraňovali hlubinní záchranáři. Někteří z nich tvrdí, že zbytky lodě byly rozemlety na prach. Pan Carl Allen byl přesvědčen, že loď nebyla zničena celá, že její záď se oddělila a byla mořskými proudy unesena neznámo kam. „Pomocí moderních technologií a vědeckých poznatků sledujeme dlouhou a klikatou stopu nálezů trosek lodi", vysvětlil zástupcům tisku. Nově objevené poklady byly nalezeny na rozsáhlé trase trosek dlouhé více než 13 km.

Jelikož vrak španělské galeony leží v bahamských vodách, je majetkem tamní vlády. Nalezené věci skončí v nově vzniklém „Bahamském námořním muzeu", které bude umístěno v přístavním městě Freeportu. Společnost „Allen Exploration" toto muzeum sponzoruje.

S využitím práce Tomáše Rosa
připravil Jiří Kachlík, Brno, Česká republika

Čarodějové v Africe

Čaroděj v Boussé

Místní znalci nám doporučovali jít za zlatem dál, na sever, až k hranicím s Mali. Bylo to však území banditů, kam faktická moc vlády dosahovala jen sporadicky. Boubacar měl asi oprávněný strach (věděl toho o Africe víc) a nechtěl tím směrem za žádnou cenu pokračovat. Mě to v té době bylo až nepochopitelné. Zlatá horečka.

Pomohla v tom náhoda, jak to v životě chodí. Boubacar měl velký problém se svými příbuznými. V jejích očích byl bohatý. Měl přece bílého partnera (a ten je přece vždy bohatý), přes něho spojení do Evropy, což je pro domorodce velká výhra. V jejich hlavách byl jaksi povinen půjčovat jim peníze na věčné splátky. Boubacar se obrátil se na vyšší instanci, čaroděje voodoo v Boussé, zde jim říkají „sorcieur," aby mu ty loudily odčaroval.

Koupili jsme kohouta a několik perliček. Čaroděj hodil hrst lasturek s různými kamínky a drápy na zem a potichu něco zamumlal. Zařízl perličku, krví pocákal vodu v plechovce. Tu potom přelil do plastikové láhve a podal ji Boubacarovi. Měl se s ní každé ráno trochu omýt. Mocné kouzlo ve vodě loudily určitě zažene. Nezahnalo!

Po čase začala voda v tom africkém vedru silně zapáchat. Zřejmě to byl ten smrad co měl loudily odpudit. Boubacar se tím páchnoucím kouzlem přestal po nějakém čase skrápět, no a loudilové loudili dál.

Čaroděj se potom se obrátil ke mě. Dívaly se na mě dvě pronikavé oči. Sorcieur věděl, co v Africe dělám. Sebral ze země lastury, přidal něco drobných odřených mincí a hodil znovu. Chvíli obraz na zemi pozoroval. Zvedl oči a řekl:

„Ty máš rád Afriku a Afrika ti to vrátí. Ty najdeš zlato, ale ne tady, jdi na sever, tam na tebe čeká. Tady před tebou uteče. Tady uteče přede všemi. Teď zařízni kohouta a vyhodím ho ven. Když zůstane ležet bez hnutí na zádech, kouzlo je pravdivé."

Z mládí vím, že když maminka usekla kohoutovi hlavu, musela ho pevně držet, aby ji už bez té hlavy někam neuletěl. „Mohu si kohouta vyfotit až ho zařízneteˀ" Ptám se zdvořile s trochou nedůvěry v hlase.

Chvíli přemýšlel. „Můžeš. Budeš první, komu to dovolím. Na oplátku mě uděláš obrázek s mým kouzelným ohonem." Řízl a vyhodil mrtvého ptáka přede dveře. Kohout s nohama nahoře zůstal ležet, ani se nehnul. Jen jsem zafuněl. Ovanulo mě něco mezi strachem a nedůvěrou. Ale kohout bez hnutí zůstal na zádech ležet.

Namítl jsem, že nemáme ještě ani licenci k průzkumu. Její získání může trvat dosti dlouho. Mluvilo se o roce. Hodil lastury znovu. „Licenci dostaneš do září".

Tvářil jsem se dost nedůvěřivě, byl květen. Čaroděj vzal z kouta chatrče starou brokovnici, dvanáctku lankasterku, ještě s kohoutkama. Do každé hlavně zasunul náboj a podal mi ji.

„Tu je puška. Když nebudeš mít licenci do září, můžeš mě přijít zabít."

Jeho prudká reakce mě zarazila a polil mě hluboký stud. Věci mezi nebem a zemí jsou tady v západní Africe jinačí. I čas tu běží jinak. Před slovem čaroděje je třeba mít respekt. Pušku jsem s díky odmítl.

***

Zde bych chtěl udělat vsuvku a vylíčit příhodu co se vypráví v Togu.

V jednom nočním šantánu v přístavu v Lomé chodil na baru po pultu malý človíček, velký jako láhev od Whisky a odnášel prázdné skleničky. Host si promnul oči, myslel si že má opilecké vidiny. Ale noc byla ještě mladá.

Obrátil se na barmana: „Pane vrchní co vám to tady chodí po baru?"

„To nic, toho si nevšímejte, ten tu odnáší sklenice." Odpověděl.

Obrátil se k človíčkovi a zavolal: „Pane doktore pojďte tady pánovi povyprávět, jak jste v pralese poslal toho místního čaroděje in rektum (do prdele)!"

***

Po nezpochybnitelném doporučení od čaroděje z Boussé byl Boubacar připraven, už bez jakýchkoliv námitek, jít hledat zlato dále na sever. Kouzlo voodoo na něho hluboce zapůsobilo. Naše klajmy ležely blízko hranic s Mali. Zde začínala země banditů. I policie se omezovala jen na okolí města Ouahigouya. Ze mě se stal zlatokop a Boubacar mi pomáhal. Z počátku téměř bezvýhradně. Když se zlato po čtyřech letech geologického průzkumu a hledání našlo a těžba započala, přivedl si do tábora půlku rozvětvené rodiny. Oni nechtěli tolik kopat jako spíš obchodovat.

Africký čaroděj

My jsme ale benzín, jídlo i pivo prodávali v podstatě za velkoobchodní ceny, tedy pouze našim dělníkům a zaměstnancům. Ti ostatní z okolí, jejich potenciální zákazníci, zase neměli čím platit. Vznikaly mezi námi první nesrovnalosti.

Hlavně někteří bílí geologové ty podrazy příbuzných těžce nesli. Oni byli rovní chlapi, jejich slovo platilo. Mě jednání příbuzných zas tolik nepřekvapovalo. Znám Afriku i Afričany a jsem v této záležitosti splachovací. Zkrátka, je třeba od zisku odečíst to, co nevyhnutelně ukradnou nebo zpronevěří. To je realita, jinak musíte odejít. Nebo se s tím smířit a snažit se je přechytračit v rámci obchodu.

Jen jako příklad uvedu, že těsnění za babku může vydělávat v Africe jmění.

Svoji první sklápěčku pro Afriku jsem koupil v Německu velmi levně. Měla nefunkční hydraulický píst, co zvedá sklápěcí korbu. Více v mé knize: Afrika země voodoo, kapitola „První kamion". Chtěl jsem zprvu píst vyměnit za nový, ale nakonec nebylo třeba.

Tu vychytávku s opravou pístu mě naučil v Německu jeden „kovozemědělec.". Byl to farmář, měl v chlévě přes padesát krav. K tomu provozoval se svým synem strojírnu. Opravoval vše, co v zemědělství jezdilo a co se nějak hýbalo. Byl to takový ten vymírající druh řemeslníka, strojařského všeuměla. Se vším si věděl rady, uměl vše opravit.

Kupoval jsem od něho použité naftové motory. On mě na oplátku dával tipy, kde jsou ke koupi vhodná auta. Někdy to byly nepojízdný vraky za cenu šrotu. Ale vyměnil se motor, auto se umylo. Něco se přivařilo, jinde trochu pobouchalo a po nastříkání bylo auto hned prodejnější. Podle hesla: „Věci svařené, barvou natřené vypadají jako nové".

Píst, jak jsem už shora řekl, se neměnil. S přispěním kovozemědělce byla oprava, výměna těsnících simeringů, za hodinu hotová. Sada nových simeringů mě stála 17,- USD. V tu chvíli, tady v Evropě, jsem zprvu vůbec netušil, jaký velký poklad mám v ruce. Vzal jsem si s sebou „sicher halbe" několik sad do Afriky. Nekupte to za takovou cenu. Co kdyby bylo potřeba. A potřeba vskutku byla.

Sklápěčky většinou kupovali investoři, někdy i na úvěr, kteří je dále pronajímali za slušný peníz i se šoférem na různé rozvojové projekty. Šofér se o údržbu auta moc nestaral. Nebylo jeho, nepatřilo do rodiny. Olej na výměnu většinou prodal. Nejdříve přestala u auta fungovat sklápěčka a potom se zadřel i motor. Ale to už je jiný příběh.

Bez hydrauliky mohl kamion fungovat omezeně, jen na přepravu kusového zboží. Naložit složit ručně. Nabídka takových aut byla nadměrná. Začal jsem skupovávat ty nefunkční písty za cenu šrotu, bratru 20 až 30 USD za kus. Postupně se mi otevřel veliký trh. Do Afriky začaly proudit peníze na rozvojové projekty, většinou budování infrastruktury. Poptávka po náhradních pístech byla permanentně veliká.

V Burkině a celé západní Africe neměl nikdo funkční písty na skladě. Pro majitele sklápěčky byla naše cena 1200 USD znatelně nižší, než by zaplatil za píst nový. Velkou roli zde hrál také faktor času, kdy auto stálo bez užitku. A čas jsou peníze.

Za nejvýhodnějších podmínek mohl mít nový píst k dispozici za 6 týdnů. A potom přišly vícenáklady, starý píst vymontovat, nasadit nový a většinou doplnit i hydraulický olej.

Pro vysvětlenou. Africký obchodník s náhradními díly nejprve v Evropě objednal náhradní píst. Potom přišla proforma faktura. To znamená: Cena pístu, doprava, pojištění a ještě nemalý zisk, celkem cca 1500 USD. Peníze chtěl africký obchodník od majitele auta předem ještě před bankovním převodem peněz do Evropy.

Dodavatel v Evropě, po obdržení platby, zboží zabalil a letecky poslal do Ouagadougou. Když to šlo rychle, píst přiletěl za 4 týdny. Zbytek zabralo proclení - dédouanement a dovozní formality. Clo činilo více než 100% z CIF ceny a k tomu místní DPH a ještě různé daně a poplatky. Výsledná cena pro klienta v Africe byla kolem 2000 USD.

My jsme byli levnější a rychlejší. Po složení peněz mechanici v dílně vyměnili píst během jednoho dne. Starý, nefunkční, jsem vždy vracel majiteli v původním stavu. Nemytý. Nikdy jsem ani mrknutím nenaznačil, že by měl tento špinavý kus kovu pro mě nějakou hodnotu. To bych přišel o pověst i obchod. Nakonec malá ekonomická rekapitulace:

Nákupní cena za použitý píst	$ 30
Sada simeringů	$ 17
Barva	$ 5
Práce a režije	$ 10
Náklady celkem	$ 62

Práci Alberta nemělo cenu kalkulovat. Vydělával 110 dolarů za měsíc. Mechanici měli 90 dolarů.

Konečná kalkulace:

Prodejní cena	$ 1 200
Naklady celkem	$ 62
Čistý zisk	$ 1 138

Když tak vzpomínám, nikdy mi žádný píst neukradli. Pouze několik sad těsnění, myslím také pár autobaterií a plynovou láhev. V porovnání k zisku? Nebylo proč se rozčilovat.

Čaroděj z Koroboro

Jak jsem řekl, věci mezi nebem a zemí jsou v západní Africe jinačí. I čas tam běží jinak. Je třeba mít respekt. Ono přičarovat někomu něco zlého celkem jde. Je jedno jestli čarujete sami, tedy když to umíte, nebo si můžete tu zlou věc objednat (samozřejmě za úplatu) u mocnějšího čaroděje voodoo, který má silnější kouzlo než vy. Existuje ale velké nebezpečí, že vámi objednané zlo skočí zpátky na vás.

Později jsem poznal několik těch čarodějů zvaných „sorcieur." Mě osobně nepředpovídali nic špatného. Spíš naopak. Co řekli, to se také stalo. Je jedna předpovězená věc, pro mě výhodná, co mi chybí. Ta se ještě nevyplnila. Když se mi vloudí pochybnosti a nevíra do hlavy, vzpomenu si na toho chlapíka s pronikavým pohledem, co mi to předpověděl.

Byl to velký čaroděj ze Sahary, z kmene Koroboro. Boubacar si jej nechal povolat do Ouagadougou ze Sahary od Timbuktu. Až tam sahal jeho vliv. Utekla mu druhá žena, krásná a divoká Ajša z kmene Tuarégů, k příbuzným do Nigeru. Byla to pravá dcera pouště. Chtěl, aby mu ji přičaroval zpět. Už to zkoušel u jednoho místního kouzelníka v Boussé. Ten měl asi na Ajšu příliš slabé Gri-Gri a nevrátila se mu.

Boubacar hledal nějaké mocnější kouzlo. Se saharským čarodějem přijela i velká vědma z lidu Bobo, která řeči Koroboro, toho saharského čaroděje, rozuměla. S Boubacarem mluvila jazykem Bobo a ten mi to překládal do francouzštiny.

Koupili jsme berana a několik perliček. Čaroděj hodil hrst lasturek s různými kůstkami a drápy na zem a začal potichu mluvit. Vědma překládala. Bubacar se usmíval. Ajša se opravdu zakrátko vrátila a povila Boubacarovi překrásnou dcerku.

Potom se podíval na mě. To nebyl pohled primitiva. Na mě se dívaly dvě pronikavé oči, silný pohled. Věděl co v Africe dělám. Řekl doslova, tedy přes dva překlady, z Koroboro do Bobo a z Bobo do Francouzštiny: „Ty máš rád Afriku a Afrika má ráda tebe. Ty najdeš zlato, ale zlato není to největší bohatství co v Africe najdeš. Nebudeš tu žít, ale budeš se často vracet. Afrika tě neopustí."

Zlato Afriky

Frank Nekovář

Český právník Vám opět radí (6)

Zjistil jsem, že činžovní dům v Třebíči, jehož ideální ½ jsem před časem obdržel od matky darem, druhý spoluvlastník celý užívá. Doslechl jsem se navíc, že ho také pronajímá a činí tak, aniž by mě o tom informoval, či mi část financí zasílal. Jak mám postupovat, pokud chci finanční plnění získat? Za jak dlouhou dobu zpět ho mohu vymáhat?

Pokud tak druhý spoluvlastník činí bez dohody o užívání společné věci, a to nad rámec svého podílu, lze po něm požadovat vydání bezdůvodného obohacení. Pokud ho nevydá dobrovolně, lze ho požadovat žalobou o vydání bezdůvodného obohacení, a to až tři roky zpětně od zjištění dané skutečnosti. Výše bezdůvodného obohacení je během soudního řízení určena znaleckým posudkem.

Vždy je ale lepší uzavřít s druhou stranou dohodu, která se bude týkat předmětné nemovitosti, domluvit se na výši finanční částky, za kterou bude nemovitost užívána a následném vyrovnání. Soudní řízení přináší finanční náklady a zároveň bývá často během na dlouhou trať. Mnohdy však není jiná cesta k nápravě.

Zjistil jsem, že moje prababička je zapsána v Turnově v katastru nemovitostí jako vlastník nemovitosti. Prababička před pár lety zemřela v zahraničí. Jak mohu postupovat, aby naše rodina získala nemovitost?

Dědické řízení je v České republice zpravidla zahajováno z moci úřední (tzv. automaticky) poté, co se soud dozví, že zůstavitel zemřel. Tyto údaje se dozvídá soud od českých institucí. Pokud osoba zemře v zahraničí, nemá se soud o úmrtí jak dozvědět. Proto bude vhodné z Vaší strany připravit tzv. návrh na projednání dědictví. S návrhem Vám pomůže advokát. Je vhodné obrátit se na advokáta, o kterém víte, že se zabývá dědickými řízeními se zahraničním prvkem. Takový advokát přesně ví, jaké dokumenty je třeba předložit, aby mohlo být o dědictví rozhodnuto co nejdříve.

Jelikož notář projednává dědictví za účasti dědiců, resp. jejich právních zástupců, doručování do ciziny, případně překlady listin mohou celé projednání velice pozdržet. Proto je důležité mít na místě osobu, která neprodleně bude reagovat na výzvy notáře. Notář od Vás také vyžádá vypracování ceny obvyklé ke dni úmrtí na nemovitost, kterou Vaše prababička zanechala na území České republiky, a to z důvodu určení hodnoty majetku. Pokud bude dědických řízení více bude nutno ke každému datu úmrtí toto ocenění zpracovat. Notář si vypočítá z hodnoty nemovitosti výši odměny, která mu náleží za projednání dědického řízení.

Zjistila jsem, že můj dědeček je v Ostravě zapsán v katastru nemovitostí jako vlastník nemovitosti. Společně se sestrou, která žije v České republice, jsme zdědily majetek, který dědeček měl v USA, ale o dané nemovitosti jsme nevěděly. Já ale nemám o nemovitost v České republice zájem. Je tedy možné, aby získala danou nemovitost pouze má sestra? Jak můžeme postupovat?

Ano, je to možné, jelikož v rámci dědického řízení je možné uzavřít dědickou dohodu, která umožňuje, aby se dědicem stala např. jen Vaše sestra. V dědickém řízení je vhodné mít právního zástupce, protože notář projednává dědictví za účasti dědiců, resp. jejich právních zástupců. Dědické řízení je v České republice zpravidla zahajováno z moci úřední (tzv. automaticky) poté, co se soud dozví, že zůstavitel zemřel. Tyto údaje se dozvídá soud od českých institucí. Pokud osoba zemře v zahraničí, nemá se soud o úmrtí, jak dozvědět. Proto je vhodné připravit tzv. návrh na projednání dědictví. S návrhem Vám pomůže advokát. Je vhodné obrátit se na advokáta, o kterém víte, že se zabývá dědickými řízeními se zahraničním prvkem. Takový advokát přesně ví, jaké dokumenty je třeba předložit, aby mohlo být o dědictví rozhodnuto co nejdříve.

Vždy budete při dědickém řízení v České republice potřebovat dokumenty jako úmrtní list zůstavitele, doklad o tom, že jste jeho právními nástupci (rodné listy – Vaše, Vašich rodičů), závěť, pokud ji dědeček sepsal a další dědické dokumenty. Úmrtní listy a další dokumenty, které byly vydány na území USA, je zpravidla třeba mít úředně ověřené a opatřené vyšším ověřením (Apostilou). Apostilu obdržíte u Secretary of State ve státě, kde byla listina vystavena.

JUDr. Jaroslav Horký
Sokolovská 6/85,
18600 Praha - Karlín
Tel. +420221719041,
Fax. +420221719059
Mob. +420602205400
jhorky@ak-hp.cz
www.ak-hp.cz

Giving Thanks For The Lord's Prayer, the Our Father

With Thanksgiving right around the corner and the celebration of Jesus' birth date shortly after, we are reminded of how truly blessed we are as Catholics to have been led, through whichever road that brought us here, to the original Christian faith. In examining the origins of our faith, we find that Jesus spoke a few languages (including Hebrew and Greek) however, Aramaic was the main language He spoke with His disciples and delivered His sermons in. Scholars are in agreement that this ancient dialect was indeed the primary language of Jews living in Palestine during the first century. In the nearing holidays, with gifting becoming a custom in many cultures, (which may have originated with the gift giving of the three Magi and/or Saint Nicholas) let us be thankful for the glorious gift of the prayer that Jesus offered as part of His Sermon on the Mount. When asked by His disciples how to pray, Jesus answered with what is known as the Our Father. (Douhey Rheims, Matt. 6. 9-13) The following is the Lord's Prayer, the Our Father in Aramaic with English translation. Listening to the Lord's Prayer in its original form is truly uplifting and beautiful. I suggest you look it up to hear for yourselves. The Lord's Prayer in its original language also presents us with clarifications and the truth of our Catholic faith.

Below is the Lord's Prayer in first century Aramaic translated by Rev. William Fulco. In 2002, Mel Gibson asked Rev. Fulco to translate it into Aramaic, Hebrew and Latin for the movie Passion of the Christ. Rev. Fulco later translated the script back into English subtitles for the movie as well. The script for the movie was written by Benedict Fitzgerald and mostly derived from the Gospels.

Abun di bashmayya nethqadash shmak.
Father in Heaven, hallowed be your name.
Tethey malkuthak.
Thy / Your kingdom come.
Newe tzevyanak aykan di bashmayya af ba'ara.
Your will be done on earth as in heaven.
Lakhman di sunkanan yamana hav lan yoma dheyn.
Give us (this day) our daily bread.
Wa-shbuk lan khavine aykana, d'af hanan shbukan l'khayvine.
And forgive us our debts, as we forgive our debtors.
Ulo ellan lanisyana l'heyn atzeyl lan min beesha.
And lead us not into temptation but deliver us / protect us from the evil one.
Amin.
Amen.

Studying the Catholic faith and researching the Aramaic language of the Our Father reiterates the importance and truths of Catholic teachings. There are some differences between the original Catholic faith and much later Christian faiths. Some of these differences include the Catholic belief of transsubstantiation and penance. This first topic is easily debated in favor of the Catholic faith as Jesus clearly stated "This is my body" not a symbol of my body as some Christian faiths do not believe that the Holy Eucharist contains the true body of Christ. (Douhey Rheims, Matt. 26.26) The second topic is that of penance and repentance. Catholics believe in penance where the sinner must **recover his full spiritual health by doing something more to make amends** for the sin: he must expiate or make satisfaction for his sins. CCC 1459 Other Christian faiths believe that its enough just to repent or feel sorry for your sin but this is contrary to reason as repenting is impossible without **ACTS**. How does one repent without changing the behavior of the sin and making amends? Studying the language of Jesus and the one prayer Jesus gifted us when asked how to pray states to forgive us our debts, as we forgive our debtors. Sins are a debt to God that must be repaid and made right. If you lie about someone, you must repent the lie **AND** you must tell the truth and fix the lie. Then the aggrieved is commanded by God to forgive. That is the Catholic faith and that is what Jesus stated to His apostles in the Our Father. Delving further into our faith helps us to further be thankful for it, live by what God has commanded and gives us the hope of the greatest gift in existence, an eternity in Heaven.

By Jana Krcek

MY LITTLE CATECHISM

111. Q: What are the benefits of receiving the Body and Blood of Jesus in the Eucharist?
A: When you receive Jesus in the Eucharist, you become more united with the Lord, your venial sins are forgiven, and you are given grace to avoid grave sins. Receiving Jesus in the Eucharist also increases your love for Jesus and reinforces the fact that you are a member of God's family - the Catholic Church.
In the Bible: John 6:56-57
In the Catechism: CCC, 1391-1396

Going Deeper
The Eucharist empowers us to do great things for God. The saints did incredible things for God throughout their lives and the Eucharist was the source of their strength. Through Holy Communion we grow closer to God, move further away from sinful habits, and grow in love for Jesus and the Catholic Church. The Eucharist is the ultimate food for your soul, and it will give you the strength and courage to serve God and others powerfully just like the saints.

112. Q: How important is the Eucharist to the life of the Church?
A: The Eucharist is indispensable in the life of the Church. The Eucharist is the heart of the Church. One of the reasons the Eucharist is so important to the life of the Church is because, through it, Jesus unites every member of the Church with his sacrifice on the cross. Every grace that flows from Jesus' suffering, death, and Resurrection comes to us through the Church.
In the Bible: John 6:51, 54, 56
In the Catechism: CCC, 1324,1331,1368,1407

Going Deeper
Jesus promised to be with us always, no matter what. He has been keeping this promise for over 2,000 years. Jesus is always with us in the Eucharist. The Eucharist unites us to Jesus and his Church. It also unites us to one another. We are blessed to have the Eucharist. Only through the Catholic Church can we receive the gift of the Eucharist. We are blessed to be Catholic.

MŮJ MALÝ KATECHISMUS

111. Otázka: Jaké jsou milosti, když přijmete Tělo a Krev Pána Ježíše v eucharistii?
Odpověď: Když přijímáte Ježíše v eucharistii, stáváte se více sjednoceni s Pánem, jsou vám odpuštěny lehké hříchy a je vám dána milost, abyste se vyhnuli těžkým hříchům. Přijímání Ježíše v eucharistii také zvyšuje vaši lásku k Ježíši a posiluje skutečnost, že jste členem Boží rodiny – katolické církve.

V Bibli: Jan 6:56-57
V katechismu: KKC, 1391-1396

Hlouběji:
Eucharistie nás uschopňuje, abychom dělali velké věci pro Boha. Svatí během svého života dělali pro Boha neuvěřitelné věci a eucharistie byla zdrojem jejich síly. Prostřednictvím svatého přijímání se přibližujeme Bohu, vzdalujeme se hříšným zlozvykům a rosteme v lásce k Ježíši a katolické církvi. Eucharistie je konečně pokrmem pro vaši duši a dá vám sílu a odvahu sloužit Bohu a druhým podobně jako svatí.

112. Otázka: Jak důležitá je eucharistie pro život církve?
Odpověď: Eucharistie je v životě církve nepostradatelná. Eucharistie je srdcem církve. Jedním z důvodů, proč je eucharistie pro život církve tak důležitá, je to, že skrze ni Ježíš spojuje každého člena církve se svou obětí na kříži. Každá milost, která plyne z Ježíšova utrpení, smrti a vzkříšení k nám přichází skrze církev.

V Bibli: Jan 6:51, 54, 56
V katechismu: KKC, 1324,1331,1368,1407

Hlouběji:
Ježíš slíbil, že bude vždy s námi, ať se děje cokoliv. Tento slib plní již více než 2000 let. Ježíš je stále s námi v eucharistii. Eucharistie nás spojuje s Ježíšem a jeho církví. Také nás spojuje navzájem. Je to pro nás požehnání, že máme eucharistii. Pouze prostřednictvím katolické církve můžeme přijímat dar eucharistie. Je pro nás požehnáním, že jsme katolíci.

Podle: My Little Catechism – The Dynamic Catholic Institute, USA – 2018
Přeložily do českého jazyka děti z České sobotní školy kardinála Berana v České misii v Brookfieldu, IL.

HLASY NÁRODA - VOICES OF THE NATION - Měsíčník České Mise v Chicagu - Vydává Česká Misie - náboženské a kulturní středisko 9415 Rochester Ave., Brookfield, IL 60513. Mobil: (708) 533 - 1050, Telefon + Fax: (708) 255 - 5117, E-mail: velehradchicago@comcast.net Řídí: Mons. Dušan Hladík s redakční radou. Adresa: HLASY NÁRODA 9415 Rochester Ave., Brookfield, IL 60513. Roční předplatné (12 čísel) – USA osobní odběr 30.00 USD. USA poštou 1.třída 50.00 USD, Canada letecky 65.00 USD, Cizina letecky 90.00 USD. Jednotlivé číslo 2.50 USD. Šeky pište na CZECH MISSION. Nevyžádané rukopisy se nevracejí, redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit, aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. V otázkách soukromých zjevení, která dosud nebyla schválena církví, se plně podřizujeme definitivnímu rozhodnutí církevní autority.

Svatováclavský dub stál na Svaté Hoře u Příbrami už v časech Svaté říše římské národa německého

Památný Svatováclavský dub
na Svaté Hoře u Příbrami

Jeden z nejstarších stromů v České republice roste na Svaté Hoře nad městem Příbram. Jeho věk je odhadován na 400 roků. Je potomkem pradávného dubu, který zde rostl od 13. století až do roku 1643. Od roku 1835 býval na kmeni stromu zavěšen obraz sv. Václava, po němž dub dostal své jméno. Pod košatými větvemi stromu dodnes odpočívají poutníci, kteří přicházejí na mariánské poutní místo Svatá Hora. Strom je vidět už zdálky.

K prastarému Svatováclavskému dubu na Svaté Hoře se váže pověst. Za dávných časů si rytíř Malovec vyjel se svojí družinou na lov divoké zvěře do hlubokých lesů. Tam byl přepaden tlupou lupičů, kteří jeho sluhy rozptýlili a pak se vrhli na něho samého. Když viděl, že přesile neodolá, prchal co jeho koni síly stačily. Leč marně. Seskočil proto z koně a ukryl se v hustých větvích dubu. Tehdy vroucně prosil Matku Boží Pannu Marii o ochranu. Slíbil, že, bude-li zachráněn, vystaví na nedalekém vrchu kapli k její poctě.

Rytířova modlitba došla vyslyšení. Lupiči jako slepí chodili kolem koruny dubu a přece ho nenašli. Rytíř byl zachráněn a splnil svůj slib, když na tom vrchu nechal vystavět kapli, která sloužila k uctívání Panny Marie. V kapli nechal na věčnou paměť vyobrazit dub, který mu pomohl zachránil život. To místo se od těch časů nazývá Svatá Hora. Poté, co roku 1632 zde žebrák Jan nabyl zraku, na Svatou Horu začala putovat procesí poutníků.

Když roku 1643 prastarý Svatováclavský dub spálil blesk, byl do země zasa-zen dub nový. Ten pak byl téhož roku posvěcen a slavnostně předán do péče dalším generacím jako „Dub sv. Václava". Roku 1658 začala stavba poutního místa na Svaté Hoře. Talentovaný český jezuita Bohuslav Balbín pod „Dubem sv. Václava" sbíral hálky duběnek, aby měl inkoust na psaní své literární práce „Diva Montis Sancti…". Ve této své práci se o „Dubu sv. Václava" nezapomněl zmínit.

Svatováclavský dub na Svaté Hoře u Příbrami je dubem letním („Quercus cerris"). V době posledního měření roku 2006 měl výšku 18 m. Jeho kmen, měřeno 130 cm nad zemí, dosáhl tehdy úctyhodného obvodu 582 cm. Roku 1987 byl jeho vykotlaný kmen obepnut kovovými obručemi a zkrácena byla odlamující se odkloněná větev dubu. Jeho mohutné větve poskytují v létě chladný stín, na podzim dlouho drží pěkně zbarvené listí.

Tabulka upevněná roku 1930 na kmen
Svatováclavského dubu
na Svaté Hoře u Příbrami

Středověká socha sv. Václava
ve Svatováclavské kapli
katedrály sv. Víta, Václava a Vojtěcha v Praze

Svatý Václav je více než tisíc let považován za ochránce českého národa. Proslul nejen svojí statečností, ale také svojí zbožností a moudrostí. Respektoval a také sám vykonával manuální práci, byl odpůrcem otrokářství a trestu smrti. Za svého života (zavražděn byl roku 935) pečoval o chudé, nemocné, vdovy a sirotky. Poskytoval pohostinství pocestným a cizincům. Nestrpěl, aby se v českém knížectví stala komukoliv křivda. Jako nejvyšší velitel českého vojska byl statečný a přitom moudrý.

Roku 2004 byl Svatováclavský dub na Svaté Hoře u Příbrami, ve smyslu zákona č. 114/1992 Sb. České republiky, vyhlášen „památným stromem".

S využitím práce Tomáše Pečenky
připravil Jiří Kachlík,
Brno, Česká republika

Obrázek na zadní straně:
Svatováclavský dub
na Svaté Hoře u Příbrami

